

1118 4/77

הודעה על הצורך למנות קאדי

לפי חוק הקאדים, התשכ"א-1961
בהתאם לסעיף 5(א) לחוק הקאדים, התשכ"א-1961,
אני מודיע כי יש צורך למנות קאדי של בית הדין השרעי
לערעורים.
1. באלול התש"ס (17 בספטמבר 2000)
(חמ 260-3)
יוסף ביילין
שר הדתות בפועל
ס"ח התשכ"א, עמ' 118.

הודעה בדבר בחירת קאדי

לפי כללי הקאדים (סדרי דין ועבודה של הועדה למינוי קאדים), התשנ"ו-1996
לפי סעיף 13 לכללי הקאדים (סדרי דין ועבודה של הועדה למינוי קאדים), התשנ"ו-1996, אני מודיע כי
בישיבת ועדת המינויים לקאדים מיום י"ז בחשון התשס"א
(19 בנובמבר 2000) החליטה הועדה על בחירת המועמד
מוחמד רשיד זיבדה לכהונת קאדי של בית דין שרעי.
כ"א בחשון התשס"א (19 בנובמבר 2000)
(חמ 260-3)
יוסף ביילין
השר לעניני דתות
יושב ראש הועדה למינוי קאדים
ק"ת התשנ"ו, עמ' 433.

הודעה על רישום בקשה לאישור הסדר כובל

לפי חוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988
בהתאם לסעיף 7(ב) לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988
(להלן - החוק), אני מודיע כי נרשמה בקשה לאישור
הסדר כובל כדלקמן:
הצדדים להסדר:
רשת שוקן בע"מ
ידיעות אחרונות בע"מ
הנכס או השירות נוסא ההסדר:
המקומן "כלבו" והמקומן "צומת השרון"
מהות הכבילה כמתואר בבקשה:
צירוף המקומן "כלבו" למנויי העתון "ידיעות אחרונות"
באזורים: חיפה, טירת הכרמל, עתלית, קרית טבעון, נשר ותל
חנן.
צירוף המקומן "צומת השרון" למנויי העיתון "ידיעות
אחרונות" באזורים: רמת השרון, הרצליה, רעננה, הוד השרון,
כפר סבא, כוכב יאיר, רשפון והרצליה פיתוח.
בהתאם לסעיף 8(ב) לחוק אדם העלול להיפגע מההסדר
הכובל, איגוד עסקי וכן ארגון ערכנים רשאים להגיש לבית
הדין להגבלים עסקיים התנגדות מנומקת בכתב, בתוך
שלושים ימים מיום פרסום הודעה זו ברשומות.
ס"ח התשמ"ח, עמ' 128.

ילקוט הפרסומים 4944, כ" בכסלו התשס"א, 17.12.2000

תיקון מבחנים נוספים לחלוקת כספים לצורך תמיכה של משרד החינוך והתרבות במוסדות ציבור

לפי חוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985
בהתאם לסעיף 3א לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985,
ובהתייעצות עם היועץ המשפטי לממשלה, מתפרסם
כזה תיקון המבחנים הנוספים לחלוקת כספים לצורך תמיכה
של משרד החינוך במוסדות ציבור (להלן - המבחנים):
(1) בסעיף 12 למבחנים - פעולות תרבות לחרדים, שיעורי
תורה מחוץ ללימודים פורמליים במוסד חינוכי, והנחלת
מורשת היהדות, בפרק "אופן/עקרונות הישוב
ההקצבה", בסעיף א', במקום "75% יבוא 90%";
(2) בסעיף 13 למבחנים - פעולות תרבות לחרדים, פעולות
תרבות מחוץ ללימודים פורמליים במוסד חינוכי, בפרק
"אופן/עקרונות הישוב ההקצבה", בסעיף ב', במקום
"75% יבוא 90%";
תחילת תיקון זה ביום י"ג בטבת התשנ"ט (1 בינואר
1999).
י"ד בכסלו התשס"א (11 בדצמבר 2000)
(חמ 1888-3)
אהוד ברק
ראש הממשלה ושר החינוך
ס"ח התשמ"ה, עמ' 60; התשנ"ב, עמ' 34.
י"פ התשנ"ה, עמ' 1164.
י"פ התשנ"ה, עמ' 1173.
י"פ התשנ"ה, עמ' 1174.

הודעה על נטילת סמכויות ואצילתן

לפי חוק-יסוד: הממשלה
אני מודיע כי בתוקף סמכותי לפי סעיפים 41(ב) ו-42
לחוק-יסוד: הממשלה, נטלתי את הסמכויות המסורות
למנהל מינהל הדלק לפי כל דין, לרבות סמכויותיו לפי חוק
פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים, התשנ"ו-1996, חוק
הפיקוח על מצרכים ושירותים, התש"ח-1957, חוק הגז
(בטיחות ורישוי), התשמ"ט-1989, חוק הסדרים במשק
המדינה (תיקוני חקיקה), התשס"ט-1989, ופקודת היבוא
והיצוא [נוסח חדש], התשל"ט-1989, ואצלתי אותן למנהל
הכללי של משרד התשתיות הלאומיות, עד שימונה מנהל
חדש למינהל הדלק.
כ"ט בחשון התשס"א (27 בנובמבר 2000)
(חמ 17-3)
אברהם (ביוגה) שוחט
שר התשתיות הלאומיות
ס"ח התשנ"ב, עמ' 214.
ס"ח התשנ"ו, עמ' 192; התשנ"ח, עמ' 54.
ס"ח התשנ"ח, עמ' 24; התשנ"ו, עמ' 200.
ס"ח התשמ"ט, עמ' 108.
ס"ח התשמ"ט, עמ' 120.
דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 32, התשל"ט, עמ' 625.
ס"ח התשנ"ב, עמ' 163.

ההסדר האמור פתוח לעיון הציבור בתיק הע-4177 במשרדי רשות ההגבלים העסקיים, רח' כנפי נשרים 22, קומה ג', ירושלים, בשעות העבודה הרגילות.

כ"א בחשון התשס"א (19 בנובמבר 2000)
(חמ 680-3)

דוד תרמור
הממונה על ההגבלים העסקיים

הודעה על רישום בקשה לאישור הסדר כובל

לפי חוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988

בהתאם לסעיף 7(ב) לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 (להלן - החוק), אני מודיע כי נרשמה בקשה לאישור הסדר כובל כדלקמן:

הצדדים להסדר:

יריעות אחרונות בע"מ

רשת שוקן בע"מ

הנכס או השירות נושא ההסדר:

המקומון "כלבו"

מהות הכבילה כמתואר בבקשה:

צירוף המקומון "כלבו" למנויי העיתון "יריעות אחרונות" באזורים: חיפה, טירת הכרמל, עתלית, קרית טבעון, נשר ותל חנן.

בהתאם לסעיף 8(ב) לחוק אדם העלול להיפגע מההסדר הכובל, איגוד עסקי וכן ארגון צרכנים רשאים להגיש לבית הדין להגבלים עסקיים התנגדות מנומקת בכתב, בתוך שלושים ימים מיום פרסום הודעה זו ברשומות.

ההסדר האמור פתוח לעיון הציבור בתיק הע-4191 במשרדי רשות ההגבלים העסקיים, רח' כנפי נשרים 22, קומה ג', ירושלים, בשעות העבודה הרגילות.

כ"א בחשון התשס"א (19 בנובמבר 2000)
(חמ 680-3)

דוד תרמור
הממונה על ההגבלים העסקיים

ס"ח התשמ"ח, עמ' 128.

הודעה על רישום בקשה לאישור הסדר כובל

לפי חוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988

בהתאם לסעיף 7(ב) לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 (להלן - החוק), אני מודיע כי נרשמה בקשה לאישור הסדר כובל כדלקמן:

הצדדים להסדר:

יריעות אחרונות בע"מ

רשת שוקן בע"מ

ס"ח התשמ"ח, עמ' 128.

הנכס או השירות נושא ההסדר:

המקומון "צומת השרון"

מהות הכבילה כמתואר בבקשה:

צירוף המקומון "צומת השרון" למנויי העיתון "יריעות אחרונות" באזורים: רמת השרון, הרצליה, רעננה, הוד השרון, כפר סבא, כוכב יאיר, רשפון והרצליה פיתוח.

בהתאם לסעיף 8(ב) לחוק אדם העלול להיפגע מההסדר הכובל, איגוד עסקי וכן ארגון צרכנים רשאים להגיש לבית הדין להגבלים עסקיים התנגדות מנומקת בכתב, בתוך שלושים ימים מיום פרסום הודעה זו ברשומות.

ההסדר האמור פתוח לעיון הציבור בתיק הע-4190 במשרדי רשות ההגבלים העסקיים, רח' כנפי נשרים 22, קומה ג', ירושלים, בשעות העבודה הרגילות.

כ"א בחשון התשס"א (19 בנובמבר 2000)
(חמ 680-3)

דוד תרמור
הממונה על ההגבלים העסקיים

הודעה על רישום בקשה לאישור הסדר כובל

לפי חוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988

בהתאם לסעיף 7(ב) לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 (להלן - החוק), אני מודיע כי נרשמה בקשה לאישור הסדר כובל כדלקמן:

הצדדים להסדר:

יריעות אחרונות בע"מ

מגדלור הוצאה לאור בע"מ

הנכס או השירות נושא ההסדר:

המקומון "יריעות חיפה"

מהות הכבילה כמתואר בבקשה:

צירוף המקומון "יריעות חיפה" למנויי העיתון "יריעות אחרונות" באזורים: חיפה, טירת הכרמל, עתלית, קרית טבעון, נשר ותל חנן.

בהתאם לסעיף 8(ב) לחוק אדם העלול להיפגע מההסדר הכובל, איגוד עסקי וכן ארגון צרכנים רשאים להגיש לבית הדין להגבלים עסקיים התנגדות מנומקת בכתב, בתוך שלושים ימים מיום פרסום הודעה זו ברשומות.

ההסדר האמור פתוח לעיון הציבור בתיק הע-4179 במשרדי רשות ההגבלים העסקיים, רח' כנפי נשרים 22, קומה ג', ירושלים, בשעות העבודה הרגילות.

כ"א בחשון התשס"א (19 בנובמבר 2000)
(חמ 680-3)

דוד תרמור
הממונה על ההגבלים העסקיים

ס"ח התשמ"ח, עמ' 128.

20.11.2000	הארץ - כותרת
949030-5	עמ 17 80
	27.70x35.70

רשות ההגבלים העסקיים

הודעה על רישום בקשה לאישור הסדר כובל לפי חוק ההגבלים העסקיים, התשנ"ח-1988

בהתאם לסעיף 7(ב) לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 (להלן: "החוק"), אני מודיע כי נרשמה בקשה לאישור הסדר כובל כדלקמן:

הצדדים להסדר:

ידיעות אחרונות בע"מ
רשת שוקן בע"מ

הנכס או השירות נשא ההסדר:

המקומון "צומת השרון"

מטות הכבילה כמתואר בבקשה:

צירוף המקומון "צומת השרון" למגוי העיתון "ידיעות אחרונות" באזורים: רמת השרון, הרצליה, רעננה, חוד השרון, כפר סבא, כוכב יאיר, רשפון והרצליה פיתוח.

בהתאם לסעיף 8(ב) לחוק אדם העלול להיפגע מההסדר הכובל, איגוד עסקי וכן ארגון צרכני רשאים להגיש לבית הדין להגבלים עסקיים התנגדות מצומקת בסתב, תוך שלושים ימים מיום פרסום הודעה זו ברשומות.

ההסדר תאמור פתוח לעיון הציבור בתיק הע-4190 במשרדי רשות ההגבלים העסקיים, רחוב כנפי משרים 22, קומה ג, ירושלים, בשעות העבודה הרגילות.

ד"ר דוד תדמור

הממונה על הגבלים עסקיים

ירושלים, כ"א חשוון, תשס"א
19 סבמבר, 2000

1 ט"ח התשמ"ח, עמ 128

רשות ההגבלים העסקיים

הודעה על רישום בקשה לאישור הסדר כובל לפי חוק ההגבלים העסקיים, התשנ"ח-1988

בהתאם לסעיף 7(ב) לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 (להלן: "החוק"), אני מודיע כי נרשמה בקשה לאישור הסדר כובל כדלקמן:

הצדדים להסדר:

ידיעות אחרונות בע"מ
מגדלור הוצאה לאור בע"מ

הנכס או השירות נשא ההסדר:

המקומון "ידיעות חיפה"

מטות הכבילה כמתואר בבקשה:

צירוף המקומון "ידיעות חיפה" למגוי העיתון "ידיעות אחרונות" באזורים: חיפה, סירת הכרמל, עתלית, קרית טבעון, נשר ותל-חנן.

זאם לסעיף 8(ב) לחוק אדם העלול להיפגע מההסדר הכובל, איגוד עסקי וכן ארגון צרכני רשאים להגיש לבית הדין להגבלים עסקיים התנגדות מצומקת בסתב, תוך שלושים ימים מיום פרסום הודעה זו ברשומות.

ההסדר תאמור פתוח לעיון הציבור בתיק הע-4179 במשרדי רשות ההגבלים העסקיים, רחוב כנפי משרים 22, קומה ג, ירושלים, בשעות העבודה הרגילות.

ד"ר דוד תדמור

הממונה על הגבלים עסקיים

ירושלים, כ"א חשוון, תשס"א
19 סבמבר, 2000

1 ט"ח התשמ"ח, עמ 128

רשות ההגבלים העסקיים

הודעה על רישום בקשה לאישור הסדר כובל לפי חוק ההגבלים העסקיים, התשנ"ח-1988

בהתאם לסעיף 7(ב) לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 (להלן: "החוק"), אני מודיע כי נרשמה בקשה לאישור הסדר כובל כדלקמן:

הצדדים להסדר:

רשת שוקן בע"מ
ידיעות אחרונות בע"מ

הנכס או השירות נשא ההסדר:

המקומון "כלב" והמקומון "צומת השרון"

מטות הכבילה כמתואר בבקשה:

צירוף המקומון "כלב" למגוי העיתון "ידיעות אחרונות" באזורים: חיפה, סירת הכרמל, עתלית, קרית טבעון, נשר ותל-חנן.

צירוף המקומון "צומת השרון" למגוי העיתון "ידיעות אחרונות" באזורים: רמת השרון, הרצליה, רעננה, חוד השרון, כפר סבא, כוכב יאיר, רשפון והרצליה פיתוח.

בהתאם לסעיף 8(ב) לחוק אדם העלול להיפגע מההסדר הכובל, איגוד עסקי וכן ארגון צרכני רשאים להגיש לבית הדין להגבלים עסקיים התנגדות מצומקת בסתב, תוך שלושים ימים מיום פרסום הודעה זו ברשומות.

ההסדר תאמור פתוח לעיון הציבור בתיק הע-4177 במשרדי רשות ההגבלים העסקיים, רחוב כנפי משרים 22, קומה ג, ירושלים, בשעות העבודה הרגילות.

ד"ר דוד תדמור

הממונה על הגבלים עסקיים

ירושלים, כ"א חשוון, תשס"א
19 סבמבר, 2000

1 ט"ח התשמ"ח, עמ 128

רשות ההגבלים העסקיים

הודעה על רישום בקשה לאישור הסדר כובל לפי חוק ההגבלים העסקיים, התשנ"ח-1988

בהתאם לסעיף 7(ב) לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 (להלן: "החוק"), אני מודיע כי נרשמה בקשה לאישור הסדר כובל כדלקמן:

הצדדים להסדר:

עית אחרונות בע"מ
רשת שוקן בע"מ

הנכס או השירות נשא ההסדר:

המקומון "כלב"

מטות הכבילה כמתואר בבקשה:

צירוף המקומון "כלב" למגוי העיתון "ידיעות אחרונות" באזורים: חיפה, סירת הכרמל, עתלית, קרית טבעון, נשר ותל-חנן.

בהתאם לסעיף 8(ב) לחוק אדם העלול להיפגע מההסדר הכובל, איגוד עסקי וכן ארגון צרכני רשאים להגיש לבית הדין להגבלים עסקיים התנגדות מצומקת בסתב, תוך שלושים ימים מיום פרסום הודעה זו ברשומות.

ההסדר תאמור פתוח לעיון הציבור בתיק הע-4191 במשרדי רשות ההגבלים העסקיים, רחוב כנפי משרים 22, קומה ג, ירושלים, בשעות העבודה הרגילות.

ד"ר דוד תדמור

הממונה על הגבלים עסקיים

ירושלים, כ"א חשוון, תשס"א
19 סבמבר, 2000

1 ט"ח התשמ"ח, עמ 128

גלובס-כותרת	20.11.2000
10.03x13.85	83 29 עמ 947815-4

רשות ההגבלים העסקיים

הודעה על רישום בקשה לאישור הסדר כובל לפי חוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988

בהתאם לסעיף 7 (ב) לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 (להלן: "החוק"), אני מודיע כי נרשמה בקשה לאישור הסדר כובל כדלקמן:

הצדדים להסדר:

דיעות אחרונות בע"מ
מגדלור הוצאה לאור בע"מ

הנוכח או השירות נושא ההסדר:

המקומון "דיעות חיפה"

מהות הכבילה כמתואר בבקשה:

צירוף המקומון "דיעות חיפה" למנויי העיתון "דיעות אחרונות" באזורים: חיפה, טירת הכרמל, עתלית, קרית טבעון, נשר ותל חנן.

בהתאם לסעיף 8 (ב) לחוק אדם העלול להיפגע מההסדר הכובל, איגוד עסקי וכן ארגון צרכני רשאים להגיש לבית הדין להגבלים עסקיים התנגדות מנומקת בכתב, תוך שלושים ימים מיום פרסום ההודעה זו ברשומות.

ההסדר האמור פתוח לעיון הציבור בתיק הע - 4179 במשרדי רשות ההגבלים העסקיים, רחוב כנפי נשרים 22, קומה ג', ירושלים, בשעות העבודה הרגילות.

ד"ר דוד תדמור

הממונה על הגבלים עסקיים

ירושלים, כ"א חשוון, תשס"א
19 נובמבר 2000
(11) סיח התשמ"א, עמ' 128

גלובס-כותרת	20.11.2000
10.08x13.49	82 29 עמ 947814-3

רשות ההגבלים העסקיים

הודעה על רישום בקשה לאישור הסדר כובל לפי חוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988

בהתאם לסעיף 7 (ב) לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 (להלן: "החוק"), אני מודיע כי נרשמה בקשה לאישור הסדר כובל כדלקמן:

הצדדים להסדר:

רשת שוקן בע"מ
דיעות אחרונות בע"מ

הנוכח או השירות נושא ההסדר:

המקומון "כלב" והמקומון "צומת השרון"

מהות הכבילה כמתואר בבקשה:

צירוף המקומון "כלב" למנויי העיתון "דיעות אחרונות" באזורים: חיפה, טירת הכרמל, עתלית, קרית טבעון, נשר ותל חנן.

צירוף המקומון "צומת השרון" למנויי העיתון "דיעות אחרונות" באזורים: רמת השרון, הרצליה, רעננה, הוד השרון, כפר סבא, כוכב יאיר, רשפון והרצליה פיתות.

בהתאם לסעיף 8 (ב) לחוק אדם העלול להיפגע מההסדר הכובל, איגוד זקי וכן ארגון צרכני רשאים להגיש לבית הדין להגבלים עסקיים התנגדות מנומקת בכתב, תוך שלושים ימים מיום פרסום ההודעה זו ברשומות.

ההסדר האמור פתוח לעיון הציבור בתיק הע - 4177 במשרדי רשות ההגבלים העסקיים, רחוב כנפי נשרים 22, קומה ג', ירושלים, בשעות העבודה הרגילות.

ד"ר דוד תדמור

הממונה על הגבלים עסקיים

ירושלים, כ"א חשוון, תשס"א
29 נובמבר 2000
(11) סיח התשמ"א, עמ' 128

379579

תוכנית: בחצי היום

תאריך: 19.11.2000

שעה: 13:47

רשת: רשת ב

כותרת: שמוליק טל, כלכלה.

ענת דוידוב: שלום שמוליק טל.

שמוליק טל: שלום ענת. נציגים של ארבע החברות שמעוניינות לרכוש את חמישים האחוזים של מוטורולה בפלאפון ולשמור אותם עבור בזק נפגשו היום עם הנהלות בזק ומוטורולה לחליץ דו דיליג'נץ שבמסגרתו נבדקים הנתונים הכלכליים של החברה. מחר יקבע איזו חברה

מבין הארבע תזכה וההחלטה תובא ביום רביעי לאישור הדירקטוריון.

* שר התקשורת מסביר היום במכתב בן 25 עמודים ליועץ המשפטי לממשלה מדוע שגה כשהחליט שאין לו, לשר התקשורת סמכות להעניק לכבלים רישיון לספק שירותי אינטרנט מהיר. גורמים משפטיים אומרים שבמכתב הזה לא מותיר השר בן אליעזר שריד וזכר לטיעונים של רובינשטיין.
* משרד התחבורה מפרסם היום עוד שבעה מרכזים לחקמת מכוני רישוי.

רשות ההגבלים העסקיים

19.11.00, ירושלים
הע- 4177

לכבוד

גבי עליזה רוזן

הממונה על חקיקת משנה

משרד המשפטים

רחוב צאלאח א דין

ירושלים

הנדון: הודעה על רישום הסדר כובל

מצ"ב הודעה התומה על ידי הממונה על הגבלים עסקיים, לגבי רישום הסדר כובל ופרסומו
ברשומות בהתאם לסעיף 7(ב) לחוק ההגבלים העסקיים התשמ"ח-1988.

אנא אשרו והעבירו לפרסום בהתאם.

בברכה,

צפורה נחמן

העתק: המחלקה ליחסי ציבור - אנא פרסמו בשני עיתונים יומיים
(בפקס: 02-6259274)

רשות ההגבלים העסקיים

הודעה על רישום בקשה לאישור הסדר כובל

לפי חוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988

בהתאם לסעיף 7(ב) לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988¹ (להלן: "החוק"), אני מודיע כי נרשמה בקשה לאישור הסדר כובל כדלקמן:

הצדדים להסדר:

רשת שוקן בע"מ

ידיעות אחרונות בע"מ

הנכס או השירות נושא ההסדר:

המקומון "כלבו" והמקומון "צומת השרון"

מהות הכבילה כמתואר בבקשה:

צירוף המקומון "כלבו" למנויי העיתון "ידיעות אחרונות" באזורים: חיפה, טירת הכרמל, עתלית, קרית טבעון, נשר ותל-חנן.
צירוף המקומון "צומת השרון" למנויי העיתון "ידיעות אחרונות" באזורים: רמת השרון, הרצליה, רעננה, הוד השרון, כפר סבא, כוכב יאיר, רשפון והרצליה פיתוח.

בהתאם לסעיף 8(ב) לחוק אדם העלול להיפגע מההסדר הכובל, איגוד עסקי וכן ארגון צרכני רשאים להגיש לבית הדין להגבלים עסקיים התנגדות מנומקת בכתב, תוך שלושים ימים מיום פרסום ההודעה זו ברשומות.

ההסדר האמור פתוח לעיון הציבור בתיק הע - 4177 במשרדי רשות ההגבלים העסקיים, רחוב כנפי נשרים 22, קומה ג', ירושלים, בשעות העבודה הרגילות.

ד"ר דוד תדמור
הממונה על הגבלים עסקיים

ירושלים, כ"א חשוון, תשס"א

19 נובמבר, 2000

¹ ס"ח התשמ"ח, עמ' 128

הע 417/00

15-11-2000

בבית הדין להגבלים עסקיים
בבית המשפט המחוזי בירושלים

בענין:

רשת שוקן בע"מ

מרח' שוקן 21, תל-אביב 61001

ע"י ב"כ עוה"ד זאב ליאונד

ו/או מנחם ויצמן ו/או אלון נדב ו/או ליאור ויגנסקי

ו/או אילנית בק-חסידיים

משד' רוטשילד 15 תל-אביב 61297

טל: 03-5170881 פקס: 03-5170885

המבקשת

ובענין:

ידיעות אחרונות בע"מ

מרח' מוזס 2, תל-אביב 61000

ע"י ב"כ ש. הורוביץ ושות', עו"ד

מרח' אחד העם 31, תל-אביב 65202

טל: 03-5670666 פקס: 03-5660974

המשיבה הפורמלית

בקשה לאישור הסדר כובל

בהתאם לסעיף 7 לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 (להלן: "החוק"), מוגשת בזה בקשת רשת שוקן בע"מ לאישור בית הדין הנכבד, הסדר כובל שפרטיו מובאים להלן. הבקשה מוגשת לאחר שב- 21.8.2000 דחה הממונה על הגבלים עסקיים (להלן: "הממונה") בקשה לפטור מאישור הסדר כובל שהוגשה לו ב- 26.3.2000, על ידי המשיבה הפורמלית, וזאת על אף שמבקשת האישור סבורה שההסכמים נשוא בקשה זו אינם מהווים הסדרים כובלים, כמשמעותם בחוק. אשר על כן, שום דבר בבקשה זו לא יתפרש כהודאה בכך שההסכמים נשוא בקשה זו מהווים הסדר כובל.

מצ"ב הבקשה לפטור שהוגשה על ידי המשיבה הפורמלית, כנספת א'.

מצ"ב החלטת הממונה, כנספת ב'.

1. **שמות הצדדים להסדר ומעניהם:** המבקשת והמשיבה הפורמלית - כמפורט במבוא לעיל.

2. **צורת ההסדר:**

שני הסכמים בכתב.

3. **תיאור המסמכים הקובעים את ההסדר והנוגעים לו:**

א. הסכם מיום 11.1.1999 (להלן: "הסכם חיפה"), מצ"ב כנספת ג'.

ב. הסכם מיום 13.1.1999 (להלן: "הסכם השרון"), מצ"ב כנספת ד'.

4. הנכסים נשוא ההסדר:

המקומון "כלבו" והמקומון "צומת השרון" (להלן: "המקומונים").

5. מהות הכבילה ופרטים עליה:

א. הסכם חיפה עניינו צירוף המקומון "כלבו" למנויי העיתון "ידיעות אחרונות" באזורים: חיפה, טירת הכרמל, עתלית, קרית טבעון, נשר ותל-חנן (להלן: "אזור חיפה"). הצירוף נעשה ללא תמורה.

ב. הסכם השרון עניינו צירוף המקומון "צומת השרון" למנויי העיתון "ידיעות אחרונות" באזורים: רמת השרון, הרצליה, רעננה, הוד השרון, כפר סבא, כוכב יאיר, רשפון והרצליה פיתוח (להלן: "אזור השרון"). הצירוף נעשה ללא תמורה.

ג. יצויין, כי לדעת המבקשת אין כבילה בשני ההסכמים, באשר שום צד לא הגביל את עצמו או את צד ג' בהסכמים נשוא בקשה זו, וכל צד חופשי לנהוג כרצונו ולהוציא מקומונים משלו או את עתונו היומי ולהפיצם ללא הגבלה, אולם לנוכח עמדת הממונה ומטעמי זהירות, מוגשת בקשה זו.

6. תקופת ההסדר הכובל:

מיום 1.2.1999 ועד ה- 31.12.2000. על פי ההסדרים הנ"ל אם צד לא מודיע למשנהו על ביטול הם מוארכים בשנה נוספת. עד כה לא ניתנה הודעת ביטול כאמור.

עיקרי הטעמים המצדיקים אישור ההסדר בידי בית הדין:

מבוא

7. ידיעות אחרונות בע"מ (להלן: "ידיעות") היא המוציאה לאור של העיתון היומי "ידיעות אחרונות" שהינו מוצר שבמנופולין, על פי הכרזת הממונה מיום 13.4.1999 (על הכרזה זו תלוי ועומד ערר בפני בית הדין הנכבד). ידיעות תקשורת בע"מ, הנמצאת באותה בעלות ותחת אותה שליטה, היא המוציאה לאור של רשת כלל ארצית של עיתונים מקומיים, היוצאים לאור אחת לשבוע בסוף השבוע, ומופצים כל אחד באזור גיאוגרפי מוגבל.

8. ידיעות נוהגת לצרף לגיליון של העיתון "ידיעות אחרונות" את המקומונים שלה (מבית ידיעות תקשורת), כל אחד בתחום תפוצתו הגיאוגרפית. עוד יצויין, כי בעוד שבאזור השרון נוהגת "ידיעות אחרונות" לצרף את המקומון "על השרון", הרי שבאזור חיפה לא מצורף לעיתון יום ו' כל מקומון מבית ידיעות תקשורת, שכן האחרונה אינה מוציאה לאור מקומון באזור זה, אולם מצורף שם, בחינם, לעיתון יום ו' של ידיעות, הן למינויים והן בנקודות המכירה, המקומון "ידיעות חיפה" מבית מגדלור הוצאה לאור בע"מ. עוד יצויין בהקשר זה, כי ניסיונותיה הקודמים של ידיעות תקשורת להוציא מקומון באזור חיפה לא עלו יפה.

9. רשת שוקן בע"מ (להלן: "רשת שוקן") הנשלטת ע"י הוצאת עתון הארץ בע"מ, היא המוציאה לאור של רשת כלל ארצית של עיתונים מקומיים. כלבו החדשה בע"מ, הנמצאת תחת אותה שליטה, היא המוציאה לאור של המקומון "כלבו", היוצא לאור באזור חיפה. באזור השרון רשת שוקן מוציאה לאור את המקומון "צומת השרון".

10. ביסוד שיתוף הפעולה שבין הצדדים, כמפורט בסעיף 6 לעיל, עומדים שיקולים עסקיים טהורים. ידיעות אינטרס להעניק למנוי "ידיעות אחרונות" חבילה אטרקטיבית יותר. לרשת שוקן אינטרס להגדיל את תפוצת מקומוניה.

11. ענינו, איפוא, בצורך חיוני של רשת שוקן להפצת חינם של מקומוניה למנויי ידיעות ביום ו' (אולם, אין ההסדר מונע דרכי הפצה נוספות) של "צומת השרון" ו"כלבו" באמצעות עתון יומי רב-תפוצה אחר שישמש גם הוא אמצעי הפצה. "הארץ" - לנוכח היקף תפוצתו - אינו מסוגל לשמש פלטפורמה מספקת ואלטרנטיבה להפצה למנויים, בעוד מקומוני ידיעות ומעריב משתמשים בפלטפורמת עיתונם היומי כדי להגדיל את תפוצת מקומוניהם בקרב מנוייהם.

שינוי הרגלי הצריכה של קוראי עתונים ומעבר לרכישת מנויים של עתונים יומיים, ללא צורך לצאת לנקודות מכירה, מקשה עוד יותר על רשת שוקן לחשוף את מקומוניה לקהל היעד.

צורך זה הינו חיוני לא רק לרשת שוקן אלא לענף העתונות המקומית והארצית כולו, על מנת לשמר את התחרות בו ולמנוע פגיעה שמקורה בהעדר אמצעי הפצה מספיקים העלולים להביא להעלמות הדרגתית של מתחרה ותביא לריכוזיות גדולה אף יותר מזו הקיימת כיום בתחום עסקי.

הכבילה

12. ההסכמים נשוא הבקשה אינם כוללים תניות בלעדיות והגבלה מפורשת של אי תחרות ועניינם שימוש באמצעי הפצה בלבד. הצדדים חופשיים לפעול לפי מיטב הבנתם העיסקית, וזאת בהתייחס לכל היבט רלוונטי. ההסכמים דגן גם אינם מגבילים את מי מהצדדים בכל הנוגע לכל אחת מדרכי ההפצה האחרות של העיתון היומי או המקומוני.

שיקולים במסגרת הבקשה לאישור הסדר כובל

13. החלטת הממונה מ- 21.8.2000 בדבר אי מתן פטור מאישור הסדר כובל הושתתה על שלושה נימוקים:

א. ההסדר פוגע, או למצער, מקים חשש משמעותי לפגיעה בתחרות בשוק העתונות המקומית באזור חיפה.

ב. ההסדר פוגע בתחרות בשוק העתונות הארצית.

ג. ההסדר מקים חשש מפני חלחול שיתוף הפעולה באזור חיפה והשרון בין קבוצת שוקן לקבוצת ידיעות לאזורים אחרים ולתחומים אחרים.

הסכם השרון

14. נימוקי הממונה אינם חלים, אף לא לכאורה, ביחס להסכם השרון. נפרט טענתנו.

א. פגיעה בתחרות בשוק העיתונות המקומית

(1) נימוק זה של החלטת הממונה, שנכלל הן בכותרת והן בגוף הטיעון של טעמי, נזכר אך ורק בהתייחסותו לאזור חיפה.

(2) באזור השרון, יש ידיעות תקשורת מקומון משלה - "על השרון" - ועל כן אין תחולה, באזור השרון, לטעם העיקרי של הממונה ביחס לאזור חיפה, לפיו, ההסדר מוציא, כביכול, מהשוק, שחקן מרכזי בתחום זה - ידיעות אחרונות, שבהעדר ההסדר היה מן הסתם, כך נטען, מקים מקומון משל עצמו.

(3) יתרה מזאת, באזור השרון, מזה כחצי שנה "מעריב" מוציא לאור, מקומון משלו - "זמן השרון" - אשר זוכה לתפוצה אצל מנויי ורוכשי העתון בקיוסקים, באמצעות פלטפורמת העתון היומי ונוטל נתח שוק ממשי בעוגת הפרסום המקומית.

הוצאתו לאור של מקומון מעריב בתקופת ההסכם, בהצלחה, מעידה אף היא, כי אין בהסכם כדי לפגוע באופן ממשי במעריב, באפשרותו להתחרות ובודאי בטובת הציבור, כמפורט להלן.

(4) "שילוב הכוחות" בין ידיעות לרשת שוקן הוא רק לצורך הפצת המקומון "צומת השרון" למנויים של ידיעות (ובמקביל מעניק ידיעות למנויי חבילה אטרקטיבית יותר) ולא בכל תחום אחר, וזאת משום ש"צומת השרון" נמצא מראש בנחיתות, הואיל ואין לו, ללא ההסדר, עתון יומי רב-תפוצה, שאליו הוא יצורף חנם כפי שיש ל"זמן השרון" של מעריב ול"על השרון" של ידיעות. מספר המנויים של "הארץ" באזור הוא פחות ממחצית ממספר מנויי "מעריב". אי צירוף "צומת השרון" לפלטפורמת ההפצה של ידיעות למנוייה הוא שיפגע בכושר התחרות של "צומת השרון" ועלול להביא להעלמותו ההדרגתית וכפועל יוצא לפגיעה בתחרות בכלל שוק העיתונות המקומית באזור השרון.

(5) החלטה לרכישת מנוי חודשי בעתון ארצי לא נקבעת רק על יסוד המקומון שמצורף אליו וקיימים שיקולים נוספים כבדי משקל כמפורט להלן. בפועל, לא חל שינוי של ממש במכירות של מנויי ידיעות עקב צירוף "כלבו" למנויי ידיעות בחיפה. לפיכך, ההסדר, גם בהיבט זה, אינו פוגע בתחרות בשוק העיתונות המקומית באשר תפוצת המקומון האחר ("זמן השרון" של מעריב) אינה נפגעת מההסדר, הואיל והוא מצורף לעתון מעריב הן למנויים והן לרוכשים של העתון בקיוסקים.

ב. פגיעה בתחרות בשוק העיתונות הארצית

(1) גם בנימוק זה התייחס הממונה אך ורק לאזור חיפה (תוך הסתמכות על עובדות לא רלבנטיות, ועל כך בהמשך). באזור השרון, אין השפעה ממשית על התפוצה של ידיעות למנויים עקב צירוף "צומת השרון" למנויי העיתון. מה גם, שלדיעות יש מקומון משלו המופץ על גבי העתון היומי באזור השרון (שלא כמו באזור חיפה) ועל כן גם ניתן להבין שתרומת "צומת השרון" היא בשיפור "החבילה העיתונאית" ולא בנתוני התפוצה של ידיעות.

(2) כמו כן, החלטה לרכישת מנוי בעתון ארצי לא נקבעת דוקא על פי המקומון המצורף אליו ועל כן ההסדר לא פוגע בתחרות בשוק העיתונות הארצית ואולי מסייע לה, כשמותיר בידי מנויי ידיעות אפשרות לרכוש בסכום הנחסף גם עתון יומי נוסף.

ג. חלחול שיתוף הפעולה בין רשת שוקן לידיעות לאזורים אחרים ולתחומים אחרים

(1) **ראשית**, הממונה לא בסס את נימוקו אפילו על "אפשרות סבירה לפגיעה ממשית" בתחרות שלא לדבר על "ודאות קרובה לסכנה חמורה לפגיעה" בתחרות, אלא הסתפק בהעלאת חשש גרידא, אף שהוא ערטילאי, רחוק ובלתי מבוסס.

(2) **שנית**, ההסדר באזור השרון אינו פוגע בתחרות - לא בשוק העיתונות המקומית ולא בשוק העיתונות הארצית - ותעיד על כך גם הוצאתו לאור, לאחרונה, של מקומון "מעריב" - "זמן השרון", ועל כן, בהעדר פגיעה בתחרות לא קם החשש מפני חלחול שיתוף הפעולה לאזורים אחרים ולתחומים אחרים, שעלול להוביל להפחתת התחרות ולהגבלת האיום בתחרות בין הצדדים.

(3) **שלישית**, לא קיים מנגנון לשיתוף פעולה, פגישות בין עובדים, החלפת מידע עסקי או אחר כנטען ע"י הממונה, שעלול להביא לפגיעה בתחרות. נהפוך הוא. קיימת תחרות מתמשכת ועזה בין העיתונים היומיים במישור הארצי ובין העיתונים בשוק המקומיים האזוריים.

וידגש, שיתוף הפעולה הוא אך ורק לצורך **הפצת "צומת השרון"** (וכן "כלבו" באזור חיפה) כשבמקביל מעניק ידיעות למנויי חבילה אטרקטיבית יותר. יש לזכור כי אין מדובר בשיתוף פעולה בתחום השיווק, הפרסום, הכתיבה העיתונאית או בתחום אחר. לפיכך התחרות בין רשת שוקן לידיעות בעינה עומדת, בכל שלל האיזורים, לרבות באיזורים עסקיים - במחירי המודעות, טיב המקומון וכיו"ב.

הסכם חיפה

15. א. לענין הפגיעות בתחרות בשוק העיתונות המקומית ובשוק העיתונות הארצית שנוכרו בהחלטת הממונה, הרי ש"העלות" לציבור הנשקפת מהן, בשל ההסדר, פחותה באופן מהותי מן ה"יתועלת" לציבור הגלומה בהסדר, וכפי שיבואר להלן.

ב. (1) מעבר לזאת, הסתמכותו של הממונה, במסגרת החלטתו בדבר פגיעת ההסדר בתחרות בשוק העיתונות הארצית, על תצהיר של מר שמואל בצלאל, מנהל ההפצה של ידיעות, אינו רלבנטי לעניינו.

(2) תרומת "כלבו" לתפוצת ידיעות באזור חיפה מתייחסת **להסדר הישן** לפיו הצירוף היה **בנקודות המכירה**, ואילו בהסדר זכאן מדובר במקרה אחר של מינויים חודשיים - ולכן הנימוק לא רלבנטי.

(3) אין מקום ללמוד גזרה שווה מן ההעדפה של "ידיעות + כלבו" על פני מעריב, **לצורך המקומונים למנויים, על פי ההסדר החדש**, המוגש לאישור בית הדין הנכבד. הרי אין כל טענה לירידה במספר מנויי מעריב לעומת ידיעות בשל ההסדר הנדון ואין תימה בכך.

(4) החלטה לרכישת מנוי בעתון ארצי אינה נובעת מצירוף מקומון זה או אחר. החלטה כזו נסמכת על אמוון הקורא בעתון וראיית הקורא את העתון כאיכותי ומעניין וכן שיקולים נוספים המשתנים מקורא לקורא. מה גם, שמעריב מצרף לעתונו הארצי בחיפה את מקומונו, בעוד לידיעות אין מקומון משלו באזור חיפה.

(5) לפיכך, אין גם פגיעה בתחרות בשוק העיתונות הארצית כתוצאה מההסדר.

16. לענין החשש מחלחול שיתוף הפעולה שנזכר בהחלטת הממונה, נכונים הדברים האמורים בסעיף 14 (ג) לעיל, גם ביחס להסכם חיפה.

עלות מול תועלת

17. בסעיף 10 לחוק מנויה רשימה לא סגורה של שיקולים ששומה על בית הדין הנכבד להביא בחשבון בשקלו בקשת אישור, והכל במסגרת בדיקת "העלות" לציבור כנגד "התועלת" לציבור ביישום מבחן "טובת הציבור" על המקרה דנן.

יצחק (צחי) יגור, עו"ד, דיני הגבלים עסקיים (מהדורה שניה), עמ' 293 - 294, 303.

יעילות, איכות והוזלת מחירים

18. סעיף 10 (1) לחוק קובע:

"בעת שיבחן בית הדין את טובת הציבור לענין פרק זה, ישקול בית הדין, בין השאר את.....:

(1) ייעול הייצור והשיווק של נכסים או שירותים, הבטחת איכותם או הורדת מחיריהם לצרכן".

שיווק המקומונים:

19. א. "ידיעות אחרונות הינו בעל מונופולין בשוק העיתונים היומיים בעברית, והוא מחזיק בנתח שוק העולה על 50%, כאשר העיתון מעריב, שהוא העיתון השני בהיקף תפוצתו, מחזיק בנתח שבין רבע לשליש מהשוק, ואילו נתח השוק של עיתון הארץ עומד על כעשירית".

[סעיף 10 לפסק דינו של בית הדין הנכבד מ-4.11.1999 הע 2/96 הממונה על הגבלים עסקיים נ. ידיעות אחרונות בע"מ ואח' (טרם פורסם) (להלן: "פסק דינו").]

ב. מצב דברים זה מאפשר לידיעות ולמעריב להשתמש בפלטפורמת העיתון היומי שלהם על מנת להפיץ את עיתוניהם המקומיים. לעומת זאת, פלטפורמת "הארץ" אינה חזקה דיה בשל תפוצתו המוגבלת יחסית של עתון הארץ.

ג. עד לתחילת הסכם השרון, תפוצת המקומון "צומת השרון" של רשת שוקן היתה בירידה מתמדת, מאז צרפה "ידיעות", בחינם, את מקומוניה, לעיתונים היומיים, ביום ו'.

לאחרונה החל גם "מעריב" - המוציא לאור מקומון משלו באזור השרון בשם "זמן

ד. באזור חיפה, כאמור, צירוף "ידיעות חיפה" לעיתון יום ו' של ידיעות, יותר במשך הזמן את "כלבו" של רשת שוקן מאחור ותיפגע התחרות בשוק העתונות המקומית באזור חיפה, אם לא יצורף גם "כלבו" למנויי עתון יום ו' של ידיעות.

זאת, בשל כך, ש"ידיעות חיפה" מופץ באמצעות פלטפורמת ידיעות ומקומו של מעריב באזור חיפה ("בעיר חיפה") מופץ באמצעות פלטפורמת מעריב ואילו פלטפורמת הארץ, אין די בה.

ה. העולה מן האמור הוא, כי למקומונים "צומת השרון" ו"כלבו" חסר האמצעי המתאים להפצה, המצוי בידי המתחרים. מצב הדברים, עובר להסכם השרון, פגע ב"צומת השרון" ובעתונות המקומית באזור השרון וסביר להניח שיפגע ב"כלבו" ובעתונות המקומית בחיפה.

יפה לכאן טענת הממונה על הגבלים עסקיים, שהובאה בסעיף 8 לפסק דינו של בית הדין הנכבד:

"קיימת אפשרות ממשית כי מעשי ידיעות בענף המקומי יובילו גם לסגירת רשת שוקן..., או לפחות לפגיעה חמורה... וכן לפגיעה בעיתון "הארץ", עד כי רשת שוקן לא תהווה עוד מתחרה פוטנציאלי בענף העתונות הארצי".

ו. צירוף המקומונים של רשת שוקן באזור השרון ובאזור חיפה למנויי ידיעות ביום ו' יביא ליעול שיווק המקומונים ותפוצתם תעלה ותגיע לבתי אב רבים יותר, תגביר את התחרותיות באזורים אלה ותמנע את הריכוזיות "בשוק הרעיונות" ואת הפגיעה באיכות העתונות הארצית.

איכות המקומונים:

20. משתגדל תפוצת המקומונים בעקבות הצירוף, תהא חייבת רשת שוקן להמשיך ולהבטיח את איכות מוצריה המצורפים באשר הם יחשפו לביקורות נוספות, ואף ישוו למקומון נוסף, המצורף גם הוא לעתון. לפיכך, הצירוף יהווה תמריץ חיובי לשמירה על איכות המקומונים ואף לשיפור באיכותם.

איכות "החבילה העיתונאית"

21. א. צירוף המקומונים למנויי ידיעות ביום ו' טומן בחובו את שיפור איכות "החבילה העיתונאית" שתגיע למינויי ידיעות, הואיל ויקבלו חבילה אטרקטיבית הכוללת תוספת איכותית בחינם.

ב. יוער, כי אלמנט "החינם" לא יעמוד לרוץ ל"איכות", הואיל ורשת שוקן אינה כבולה בצירוף המקומונים אך ורק למנויי ידיעות, אלא חופשית להפיצם בשוק החופשי וכך היא עושה ועל כן מחוייבת לאיכות מוצריה על מנת שלא תיפגע בפלח שוק זה.

ג. יתירה מזאת, המומחה מטעם בית הדין הנכבד בתיק הע 2/96, פרופ גרונאו (שחות דעתו אומצה ע"י בית הדין הנכבד בסעיף 111 לפסק דינו), קבע בחוות דעתו, כי צירוף מקומון לעיתון יום ו' של ידיעות אחרונות "משביח את העיתון, וכי השבחה זו מטיבה עם הצרכן" (מובא בסעיף 104 לפסק דינו של בית הדין הנכבד). מובן שקביעה זו איננה תלויה בשאלת הבעלות על המקומון. זאת ועוד: פרופ גרונאו הדגיש, כי השבחה זו מטיבה עם הצרכן בהתקיים שני תנאים: (א) לא קיימות עלויות גבוהות להיפטר מה"מתנה" במידה ואינה רצויה ו-(ב) "המתנה" היא מתנה של ממש, כלומר, לא מתקיים סבסוד צולב. קל לראות, כי שני התנאים הללו מתקיימים בענייננו, ממש כפי שהם התקיימו בעניין שעמד להכרעה בפני בית הדין הנכבד. אין משמעות לשאלת הבעלות על המקומון ובכל מקרה התנאים הנ"ל מתקיימים.

צריכת מקומונים מתחרים

22. בית הדין הנכבד עמד בסעיף 121 לפסק דינו על כך שצירוף מקומון לעיתון יומי עשוי דווקא להביא להגדלת הצריכה של עתונים ומקומונים מתחרים.

"ציבור רחב צורך יותר מעיתון מקומי אחד, מה שמעלה את האפשרות כי הוזלת מחירו של עיתון מקומי אחד, קל וחומר חלוקתו בחינם, עשויה להביא דווקא להגדלת הצריכה הכוללת של כל המקומונים, ואינה חייבת על כן להתבטא בהפסקת רכישתו של המקומון המתחרה.

אדרבא, ציבור הקוראים אשר במקור רכש (או היה עשוי לרכוש) רק את מקומון רשת ידיעות, עשוי בחלקו להפנות את העלות שנחסכה בעקבות הצירוף החינמי לרכישת המקומון הנוסף של רשת שוקן".

מובן, שהסיפא לפסקה שבציטוט יכולה להקרא בשינויים המחוייבים, ולפיה מי שבמקור רכש (או היה עשוי לרכוש) את מקומון רשת שוקן, עשוי בחלקו להפנות את העלות שנחסכה בעקבות הצירוף החינמי לרכישת עתון מעריב (שבתוכו מקומון של "מעריב").

איכות מקומונים מתחרים

23. א. ההסדר דנן יגביר את התחרות בשוק העיתונות המקומית באזורים נשוא המקומונים, הואיל ויהא על "מעריב" ליתן תגובה אטרקטיבית משלו - אם על ידי שיטת שיווק חדשה; אם על ידי צירוף מקומון נוסף כלשהו (בנוסף למקומון שלו באזורים) לעיתוננו.

לתגובה זו יגיבו, מן הסתם, גם "ידיעות תקשורת" ורשת שוקן וחוזר חלילה. לפיכך, עסקינן בהגברת התחרות המקומית לרווחת הציבור, שיצא נשכר.

ב. ההסדר המתואר אוצר בתוכו תועלת לציבור קוראי העיתונים באזור חיפה ובאזור השרון. לא זו בלבד שצירוף המקומון לעיתון היומי אינו פוגע בציבור, אלא שהוא אף מטיב עמו.

ציבור הקוראים זוכה מן התחרות הגוברת בשוק המקומונים כאשר אקט הצירוף של מקומון לעיתון מתבצע ע"י המונופול ידיעות, אולם המונופול לא מצרף מוצר שלו הנתון בתחרות למוצר המונופוליסטי שלו, אלא מצרף מוצר, הנתון בתחרות, של רשת שוקן, המתחרה, למוצר המונופוליסטי שלו.

התחרות מתעצמת באזור השרון, שבו יש לידיעות מקומון משלו, כאשר שני מקומונים מתחרים (של ידיעות ושל רשת שוקן) נתונים באותה חבילה להשוואה ולבקורת של הקוראים.

גם באזור חיפה, שבו אין לידיעות מקומון משלו, תגבר התחרות, כאשר שני מקומונים מתחרים ("ידיעות חיפה" ו-"כלבו") מצורפים יחדיו לעתון הארצי של ידיעות וכפופים להשוואה שעורכים הקוראים ולבקורתם.

הורדת המחיר

24. א. ברור, שצרוף המקומונים **חינם** למינויי "ידיעות" מביא להורדת מחיר "החבילה העיתונאית", משום שלמקומון, כרכיב נפרד, מחיר משלו. צירוף הרכיב הנפרד ל"חבילה העיתונאית" שערכה עלה (אם תפורק למרכיביה) ללא העלאת המחיר למנויי "ידיעות" מביא בחשבון סופי להוזלת כל אחד ממרכיבי החבילה העיתונאית.

ב. בהקשר זה אף ציין בית הדין הנכבד בסעיף 122 לפסק דינו, כי "צירוף המקומונים **חינם** הוזיל את מחיר החבילה העיתונאית; חיזק את נטיית הקוראים לרכוש חבילה גדולה ומגוונת יותר; ולא החליש כהוא זה את יכולתם האפקטיבית להמשיך ולהעדיף עיתון מתחרה".

כך איפוא, צירוף מקומון לעיתון יום ו', מביא תועלת אמיתית לציבור ואינו פוגע כהוא זה בתחרות.

היצע מספיק לציבור

25. א. סעיף 10 (2) לחוק קובע:

"בעת שיבחן בית הדין את טובת הציבור לענין פרק זה, ישקול בית הדין, בין השאר את.....
(2) הבטחת היצע מספיק של נכסים או שירותים לציבור".

ב. אין בהסדר דנן כדי להגביל את היצע המקומונים לציבור, והוא שומר ומבטיח היצע מספיק של המקומונים לציבור כפי המצב לפני ההסדר. יתירה מזאת, במהלך תקופת ההסדר החל מעריב להפיץ מקומון משלו באזור השרון.

ג. מחד גיסא, רשת שוקן רשאית לצרף את מקומוניה כראות עיניה לעתון "הארץ" ואו לעתון יומי אחר ואו למכרם בנפרד, במקביל לצירופם למנויי "ידיעות".

ד. מאידך גיסא, "ידיעות תקשורת" אינה מוציאה מקומון באזור חיפה ונסיונותיה הקודמים לא עלו יפה ועל כן אין הגבלה אפילו בהיצע פוטנציאלי של מקומון ידיעות תקשורת באזור חיפה. כמו כן באזור השרון מוציאה "ידיעות תקשורת" מקומון משלה - "על השרון" - ולפיכך ההסדר דנן אינו פוגע בהיצע כלשהו אלא שומר על ההיצע הקיים, תוך שיפור "החבילה העיתונאית" למינויי "ידיעות" ביום ו'.

נוהג מסחרי מקובל

26. כאמור לעיל, נסיונותיה הקודמים של ידיעות בשוק העתונות המקומית באזור חיפה לא עלו יפה. המקומון מבית ידיעות תקשורת, "כותרת", שהחליף את קודמו "כל חיפה", נסגר סופית בשנת 1996, ומאז אין ידיעות מחזיקה במקומון באזור זה. על מנת לעמוד בתחרות אל מול המתחרים, הנוהגים לצרף לגיליון יום ו' עתון מקומי משלהם, חייבת ידיעות לנהוג אף היא לפי הנוהג המסחרי המקובל - לצרף מקומון לגיליון יום ו' שלה.

ואכן, בית הדין הנכבד בסעיף 181 לפסק דינו קבע כי "צירוף עיתון מקומי לגיליון יום ו' הפך זה מכבר לנוהג מסחרי מקובל, הנוהג בשוק כולו". עוד מוסיף בית הדין הנכבד וקובע, כי "נוהג מסחרי זה שלפיו נוהגים העיתונים דלעיל משך שנים תואם את הרגלי הצריכה שהתפתחו בקרב הקוראים, ודאי המנויים, אשר מקבלים כיום את העיתון המקומי כשהוא מצורף לגיליון יום ו' של העיתון היומי, כחלק מהחבילה הכללית המסופקת להם". (ההדגשה הוספה).

כדי לעמוד בתחרות בשוק העתונים עומדת בפני רשת שוקן משוכת ההפצה, שכן הסתפקות בצירוף מקומוניה לעתון "הארץ" בלבד תוביל לפגיעה במקומוניה, כפי שהוסבר לעיל. מקומון הנעדר עוגן הפצה, בדמות אחד מן העתונים היומיים הגדולים ימצא עצמו, בתוך זמן לא רב, בסכנת סגירה. לפיכך, כדי שאורחות המסחר המקובלות בענף יהיו ברי-יישום לגבי רשת שוקן, ועל מנת שלא תפגע התחרות בשוקי העתונות המקומית והארצית, מתבקש צירוף לעתון ידיעות כך שמקומוניה של רשת שוקן יקודמו ויצאו נשכרים (וכתוצאה מכך תצא נשכרת התחרות בכללותה) מהנוהג המסחרי, באופן שווה למתחרים.

הגבלת ההסדר בזמן ובמקום

27. תוקפם של ההסכמים נשוא בקשה זו קצוב במועד. מבחינה זו הרי שהכבילה הלכאורית שבהם מוגבלת מבחינת הזמן. גם מבחינה גיאוגרפית מדובר בכבילה מצומצמת, שהרי ההסכמים מתייחסים רק לשניים מבין ארבעה עשר האזורים הגיאוגרפיים בהם מופצים מקומונים שאינם "רגולריים". כאשר מדובר בכבילה מצומצמת הן מבחינת מימד הזמן והן מבחינת המימד האזורי, שיקול זה נכנס לגדר ה"יתועלת" לציבור, ששומה על בית הדין הנכבד ליישם במסגרת מבחן "טובת הציבור" במקרה דנן.

ראו למשל, החלטת הממונה בענין מצפה תת ימי ים סוף בע"מ מיום 11.8.1999. יודגש, כי שם דובר בתניית אי תחרות, תנייה שאיננה קיימת בהסדר שלפנינו. לענין סבירות הכבילה מבחינת מימד הזמן ראו גם החלטת הממונה בענין לים בע"מ מיום 7.9.1999 וכן החלטת הממונה בענין אלסינט בע"מ מיום 25.1.1999 (שגם בה דובר בתניית אי תחרות).

מצ"ב העתק מההחלטות כנספחים ה', ו' ו-ז'.

התנאת אישור ההסדר

28. כאמור לעיל, ההסכמים נשוא בקשה זו מבטאים צורך עסקי אמיתי לגבי אזור חיפה ואזור השרון. בענין זה יודגש, שלא קיימת סכנת חלחול שיתוף הפעולה שבין הצדדים להסדר גם לאזורים אחרים, שכן שיתוף הפעולה הנקודתי נעוץ בטעמים עסקיים הקשורים באזורים הגיאוגרפיים הספציפיים.

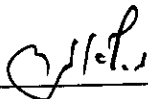

על כל פנים, יכול בית הדין הנכבד להתנות את הפטור בהתחייבות הצדדים שלא להרחיב את שיתוף הפעולה לאזורים אחרים, כפי שנהג הממונה כשהגביל את שיתוף הפעולה בהחלטתו בענין קשת, רשת וטלעד מיום 24.3.1996.
מצ"ב העתק מההחלטה כנספח ח'.

סיכום

29. לסיכום, ההסדר נשוא בקשה זו משרת צרכים עסקיים אמיתיים של הצדדים לו. אין בהסדר בכדי לפגוע בתחרות בשווקים הרלבנטיים. נהפוך הוא: יש בו בכדי להיטיב עם הציבור. מסקנה זו מתבססת הן על ניתוח השוק הרלבנטי והן על הוראות הדין, ההלכה הפסוקה ובכלל זה על פסיקתו של בית הדין הנכבד.
30. המבקשת שומרת על זכותה להגיש לבית הדין הנכבד מחקר כלכלי ושיווקי התומך בטענותיה, ככל שיהא בו צורך.
31. לבקשה מצורף תצהיר של מר עמוס שוקן, המהווה חלק בלתי נפרד הימנה.

לאור כל האמור מתבקש כב' בית הדין לאשר את ההסדר.

זאב ליאונד, עו"ד
ב"כ המבקשת

בקשת פטור מאישור הסדר כובל

בהתאם לסעיף 14 לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 (להלן - "החוק"), מוגשת בזה בקשה לפטור מאישור בית הדין, הסדר כובל שפרטיו מובאים להלן. הבקשה מוגשת מטעמי זהירות בלבד, על מנת למנוע את הצורך בהתדיינויות משפטיות, וזאת על אף שהצד המבקש את הפטור סבור שההסכמים נשוא בקשה זו אינם מהווים הסדרים כובלים כמשמעותם בחוק. אשר על כן, וכפי שסוכם מראש, שום דבר בבקשה זו לא יתפרש כהודאה בכך שההסכמים נשוא בקשה זו מהווים הסדר כובל.

1. הצד להסדר המבקש את הפטור:

ידיעות אחרונות בע"מ מרח' מוזס 2 תל-אביב 61000.

2. הצד האחר להסדר:

רשת שוקן בע"מ מרח' מרח' שוקן 21 תל-אביב 61001.

3. צורת ההסדר:

שני הסכמים בכתב.

4. תיאור המסמכים הקובעים את ההסדר והנוגעים לו:

4.1. הסכם מיום 11.1.1999 (להלן - "הסכם חיפה").

4.2. הסכם מיום 13.1.1999 (להלן - "הסכם השרון").

5. הנכסים נשוא ההסדר:

המקומון "כלבו" והמקומון "צומת השרון".

6. מהות הכבילה ופרטים עליה:

הסכם חיפה עניינו צירוף המקומון "כלבו" למנויי העיתון "ידיעות אחרונות" באזורים: חיפה, טירת הכרמל, עתלית, קרית טבעון, נשר ותל חנן (להלן - "אזור חיפה"). הצירוף נעשה ללא תמורה.

הסכם השרון עניינו צירוף המקומון "צומת השרון" למנויי העיתון "ידיעות אחרונות" באזורים: רמת השרון, הרצליה, רעננה, הוד השרון, כפר סבא, כוכב יאיר, רשפון והרצליה פיתוח (להלן - "אזור השרון"). הצירוף נעשה ללא תמורה.

7. תקופת ההסדר הכובל:

מיום 1.2.1999 ועד ה- 31.12.2000. ההסדרים הנ"ל יוארכו ב- 1.1.2001 בשנה אחת נוספת, אלא אם כן יודיע אחד הצדדים לחיובו על כניסתו לתוקף.

- 8.1. ידיעות אחרונות בע"מ (להלן - "ידיעות") היא המוציאה לאור של העיתון היומי "ידיעות אחרונות", שהינו מוצר שבמונופולין, על-פי הכרזת הממונה מיום 13.4.1999 (על הכרזה זו תלוי ועומד ערר בפני בית הדין להגבלים עסקיים). ידיעות תקשורת בע"מ, הנמצאת באותה בעלות ותחת אותה שליטה, היא המוציאה לאור של רשת כלל ארצית של עיתונים מקומיים, היוצאים לאור אחת לשבוע בסוף השבוע, ומפצים כל אחד באזור גיאוגרפי מוגבל.
- 8.2. ידיעות נוהגת לצרף לגיליון יום ו' של העיתון "ידיעות אחרונות" את המקומונים שלה (מבית ידיעות תקשורת), כל אחד בתחום תפוצתו הגיאוגרפית. נוהג זה זכה רק לאחרונה לברכתו של בית הדין להגבלים עסקיים בפסק דינו בתיק מוני 2/96 מיום 4.11.1999 (על פסק דין זה תלוי ועומד ערעור בפני בית המשפט העליון). עוד יצויין, כי בעוד שבאזור השרון נוהגת "ידיעות אחרונות" לצרף את המקומון "על השרון", הרי שבאזור חיפה לא מצורף לעיתון יום ו' כל מקומון מבית ידיעות תקשורת, שכן האחרונה אינה מוציאה לאור מקומון באזור זה.¹ עוד יצוין בהקשר זה, כי ניסיונותיה הקודמים של ידיעות תקשורת להוציא מקומון באזור חיפה לא עלו יפה.
- 8.3. רשת שוקן בע"מ (להלן - "רשת שוקן") היא המוציאה לאור של רשת כלל ארצית של עיתונים מקומיים. כלבו החדשה בע"מ, הנמצאת באותה בעלות ותחת אותה שליטה, היא המוציאה לאור של המקומון "כלבו", היוצא לאור באזור חיפה. באזור השרון רשת שוקן מוציאה לאור את המקומון "צומת השרון".
- 8.4. ביסוד שיתוף הפעולה שבין הצדדים, כמפורט בסעיף 6 לעיל, עומדים שיקולים עסקיים טהורים. לידיעות אינטרס להעניק למנויי "ידיעות אחרונות" חבילה אטרקטיבית יותר. לרשת שוקן אינטרס להגדיל את תפוצת מקומניה.
- 8.5. ההסדר המתואר טומן בחובו תועלת לציבור קוראי העיתונים באזורים חיפה והשרון. עמד על כך בית הדין להגבלים עסקיים בפסק דינו הנזכר לעיל, בקובעו, כי לא זו בלבד שצירוף המקומון לעיתון היומי אינו פוגע בציבור, אלא שהוא אף מטיב עמו. בית הדין קבע, כי:
- "הצירוף של המוצר הנתון בתחרות (המקומון) למוצר המונופוליסטי (העיתון הארצי) הובילה, עד כה, להטבה עם הציבור ולא לפגיעה בו ... העדות היחידה היא כי ציבור הקוראים נהנה מהתחרות הגוברת בשוק המקומונים, תחרות אשר אקט הצירוף הנו רק מרכיב אחד בכללותה".²
- 8.6. בהקשר זה יוער, כי המומחה מטעם בית הדין בהליך הנדון, פרופ' גרונאו, קבע בחוות דעתו כי צירוף מקומון לעיתון יום ו' של ידיעות אחרונות "משביח את העיתון, וכי השבחה זו מטיבה עם הצרכן".³ מובן שקביעה זו איננה תלויה בשאלת הבעלות על המקומון. זאת ועוד: פרופ' גרונאו הדגיש, כי השבחה זו מטיבה עם הצרכן בהתקיים שני תנאים: (א) לא קיימות עלויות גבוהות להיפטר מה"מתנה" במידה ואינה רצויה, ו-(ב) "המתנה" היא מתנה של ממש, כלומר, לא מתקיים סבסוד

1

2

3

¹ יצויין בהקשר זה, כי לאחרונה נוהגת ידיעות לצרף לגיליון יום ו' של העיתון "ידיעות אחרונות" באזור חיפה את המקומון "ידיעות חיפה" מבית מגדלור הוצאה לאור בע"מ.

² סעיף 122 לפסק הדין. ההדגשות כאן ולהלן הוספו, אלא אם יצויין אחרת.

³ סעיף 104 לפסק הדין.

צולב. קל לראות, כי גם שני תנאים אלו מתקיימים בענייננו, ממש כפי שהם התקיימו בעניין שעמד להכרעה בפני בית הדין. גם כאן אין משמעות לשאלת הבעלות על המקומון - בכל מקרה התנאים הנ"ל מתקיימים. חוות דעתו של פרופ' גרונאו אומצה על-ידי בית הדין הנכבד.⁴

8.7. בהקשר זה אף ציין בית הדין, כי "צירוף המקומונים חינם הוזיל את מחיר החבילה העיתונאית; חיזק את נטיית הקוראים לרכוש חבילה גדולה ומגוונת יותר; ולא החליש כהוא זה את יכולתם האפקטיבית להמשיך ולהעדיף עיתון מתחרה".⁵ כך אפוא, צירוף המקומון לעיתון יום ו', מביא תועלת אמיתית לציבור ואינו פוגע כהוא זה בתחרות.

8.8. זאת ועוד: ההסכם נשוא בקשה זו איננו כולל תניות בלעדיות. הצדדים חופשיים לפעול לפי מיטב הבנתם העסקית, וזאת בהתייחס לכל היבט רלוונטי. ההסכמים דנן גם אינם מגבילים את מי מהצדדים בכל הנוגע לכל אחת מדרכי ההפצה של העיתון היומי או המקומון.

8.9. כאמור לעיל, ניסיונותיה הקודמים של ידיעות בשוק העיתונות המקומית באזור חיפה לא עלו יפה. המקומון מבית ידיעות תקשורת, "כותרת", שהחליף את קודמו "כל חיפה", נסגר סופית בשנת 1996, ומאז אין ידיעות מחזיקה במקומון באזור חשוב זה. על מנת לעמוד בתחרות אל מול המתחרים, הנוהגים לצרף לגיליון יום ו' עיתון מקומי משלהם, חייבת ידיעות לנהוג אף היא לפי הנהג המסחרי המקובל - לצרף מקומון לגיליון יום ו' שלה.

ואכן, בית הדין קבע כי "צירוף עיתון מקומי לגיליון יום ו' הפך זה מכבר לנהג מסחרי מקובל, הנהוג בשוק כולו".⁶ עוד מוסיף בית הדין וקובע, כי "נהג מסחרי זה שלפיו נוהגים העיתונים דלעיל משך שנים תואם את הרגלי הצריכה שהתפתחו בקרב הקוראים, ודאי המנויים, אשר מקבלים כיום את העיתון המקומי כשהוא מצורף לגיליון יום ו' של העיתון היומי, כחלק מהחבילה הכללית המסופקת להם".⁷

8.10. כאמור לעיל, ההסכמים נשוא בקשה זו מבטאים צורך עסקי אמיתי לגבי אזור חיפה ואזור השרון. בעניין זה יודגש, שלא קיימת סכנת חלחול שיתוף הפעולה שבין הצדדים להסדר גם לאזורים אחרים, שכן שיתוף הפעולה הנקודתי נעוץ בטעמים עסקיים הקשורים באזורים הגיאוגרפיים הספציפיים. על כל פנים, יכול הממונה להתנות את הפטור בהתחייבות הצדדים שלא להרחיב את שיתוף הפעולה גם לאזורים אחרים.⁸

8.11. לסיום נזכיר, כי תוקפם של ההסכמים נשוא בקשה זו אמור לפוג בעוד כעשרה חודשים, כאשר לצדדים אופציה להאריכם לתקופה של שנה נוספת. מבחינה זו הרי שהכבילה הלכאורית שבהם מוגבלת מבחינת הזמן. גם מבחינה גיאוגרפית מדובר בכבילה מצומצמת, שהרי ההסכמים מתייחסים רק לשניים מבין ארבע עשר האזורים הגיאוגרפים בהם מופצים מקומונים. כאשר מדובר

4 ראה למשל, סעיף 111 לפסק הדין.

5 סעיף 122 לפסק הדין.

6 סעיף 181 לפסק הדין.

7 שם, שם.

8 כך לדוגמה, נהג הממונה בהחלטתו בעניין זכייני ערוץ 2 מיום 24.3.1996.

בכבילה מצומצמת הן מבחינת מימד הזמן והן מבחינת המימד האזורי, הרי שהממונה ייטה להעניק פטור כמבוקש.⁹

12. 8. לסיכום, ההסדר נשוא בקשה זו משרת צרכים עסקיים אמיתיים של הצדדים לו. אין בהסדר בכדי לפגוע בתחרות בשווקים הרלוונטיים, אלא נהפוך הוא: יש בו בכדי להיטיב עם הציבור. מסקנה זו מתבססת הן על ניתוח השוק הרלוונטי והן על פסיקתו של בית הדין להגבלים עסקיים. אשר על כן, יהא זה מן הדין ומן הצדק להיענות לבקשה זו.

העתקי המסמכים המתוארים בסעיף 4 לעיל מצורפים בזה.

אנו מצהירים שכל הפרטים האמורים הם מלאים ונכונים, שהמסמכים המצורפים הם נכונים ומלבדם אין כל מסמך אחר הקובע את ההסדר או הנוגע לו.

דיועות אפולונות בע"מ

תל-אביב, היום 26 בחודש מרץ שנת 2000

ראה, למשל, החלטת הממונה בעניין מצפה תת ימי ים סוף בע"מ מיום 11.8.1999. יודגש כי שם דובר בתניית אי תחרות, תנייה שאיננה קיימת בהסדר שלפנינו. לעניין סבירות הכבילה מבחינת מימד הזמן ראה גם החלטת הממונה בעניין לים בע"מ מיום 7.9.1999 וכן החלטת הממונה בעניין אלסינט בע"מ מיום 25.1.1999 (שגם בה דובר בתניית אי תחרות).

רשות ההגבלים העסקיים

החלטה לפי סעיף 14 לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 בדבר

אי-מתן פטור מאישור הסדר כובל

בין ידיעות אחרונות בע"מ לבין מגדלור הוצאה לאור בע"מ ובין ידיעות

אחרונות בע"מ לבין רשת שוקן בע"מ

1. פתח דבר

על שולחני שתי בקשות לפטור מאישור הסדר כובל לפי סעיף 14 לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח - 1988 (להלן: "החוק"). שתי הבקשות עסקות בצירוף מקומן לעיתון "ידיעות אחרונות" ולכן אדון בחן יחדיו.

האחת היא בקשה מטעם ידיעות אחרונות בע"מ (להלן: "קבוצת ידיעות") ומגדלור הוצאה לאור בע"מ (להלן: "מגדלור"); עניינה צירוף המקומן "ידיעות חיפה" שמוציאה הוצאת מגדלור, לעיתון "ידיעות אחרונות", באזור חיפה לרבות סירת חכרמל, עתלית קרית-טבעון, גשר ותל חנן (להלן: "הסכם ידיעות חיפה").

תבקשה השניה באה מטעם קבוצת ידיעות ורשת שוקן בע"מ (להלן: "רשת שוקן"); עניינה צירוף המקומן "כלבו" שמוציאה רשת שוקן, למנויי העיתון "ידיעות אחרונות" באזור חיפה, וכן צירוף המקומן "צומת השרון" שמוציאה רשת שוקן למנויי העיתון "ידיעות אחרונות" באזור השרון לרבות רמת השרון, הרצליה, רעננה, חדר השרון, כפר סבא, כוכב יאיר, רשפון וחרצליה פסח (להלן: "הסכם רשת שוקן").

לאחר שבחנתי את ההסדרים לנביחם מבוקש הפטור, כמו גם את השפעתם האפשרית על התחרות בשווקים חרלוונטיים, ולאחר שמעצתי בועדה לפטורים ולמיוזגים, שוכנעתי כי ההסדרים האמורים אינם עומדים בתנאים הקבועים בסעיף 14 לחוק, בשל הנימוקים שיפורטו להלן.

2. החשבים

2.1. תאור הצדדים

קבוצת ידיעות הוכרזה כבעלת מונופולין בשוק העיתונות היומית בשפת העברית. לעיתון "ידיעות אחרונות" מעמד דומיננטי יוצא דופן. לפחות מחצית מעיתוני יום ה' המופצים במדינת ישראל הם מקבוצת ידיעות. ידיעות אחרונות פועלת בשוק העיתונות המקומית באמצעות חברת ידיעות תקשורת בע"מ. ידיעות תקשורת מוציאה לאור מקומנים ב-13 אזורים מתוך 14 האזורים

העיקרים בהם מופצים עיתונים מקומיים, כשבנייהם העיתון "על השרון" המופץ בשרון. אוור חיפה הוא האזור היחיד בו אין לדיעות מקומון.

רשת שוקן - רשת שוקן מחזיקה, בין היתר, בשליטה על חברת הוצאת עיתון הארץ בע"מ. הנהיג זו מוציאה לאור את העיתון היומי "הארץ", הנמנה על המתחרים הספורים בעיתון ידיעות אחרונות. בנוסף מוציאה רשת שוקן לאור 13 מקומונים. על המקומונים של קבוצת שוקן נמנים גם "כלבו" חיצא לאור בחיפה, ו"צומת השרון" חיצא לאור בשרון.

מגדלור - חברת מגדלור הוצאה לאור בע"מ מוציאה לאור את המקומון "ידיעות חיפה", ויוצא לאור באזור חיפה. ידיעות חיפה, חרף שמו, אינו חלק מקבוצת ידיעות. החברה נוסדה בשנת 1990, כתברה בת של ע.ת. עיתונות תקשורת בע"מ (המחזיקה ב 66% מהמניות). יתרת מניות החברה מוחזקת בקי אלי אהרון ויצחק אהרון. ידיעות אחרונות ביקשה בשנת 1996 לרכוש נתח בעלות במקומון זה, בקשתה הותנתה בתנאים בהם לא תפצה ידיעות אחרונות, והעסקה לא מומשה.¹

2.2. תאור החסמים

חסם ידיעות חיפה נעשה בעל פה בתודע פברואר 1998. נקבע בו כי המקומון "ידיעות חיפה" יצורף לעיתון "ידיעות אחרונות" באזור חיפה. בהסכם נפרד שבין הצדדים נקבע כי קבוצת ידיעות תספק למגדלור שירותי הדפסה בקשר למקומון "ידיעות חיפה". בתמורה עבור צירוף המקומון "ידיעות חיפה" אין קבוצת ידיעות מחייבת את מגדלור בעלות הדפסתו.

הסכם רשת שוקן מתחלק לשניים:

1. הסכם שיתוף הפעולה באזור חיפה - החל מינו 1 בפברואר 1999 ועד ליום 31 בדצמבר 2000 מקבלים מנויי "ידיעות אחרונות" בחיפה את המקומון "כלבו". גליונות המקומון מסופקו על ידי רשת שוקן ללא חיוב כספי, וידיעות אחרונות מצידה אינה מחייבת את רשת שוקן בגין הפצתם של העיתונים למנויים.

2. הסכם שיתוף הפעולה באזור השרון - בין הצדדים הסכם דומה, בעיקרו, לגבי אזור השרון.

3. השפעת החסמים על התחרות

3.1. פגיעה בתחרות בשוק העיתונות המקומית באזור חיפה

עמין לנו בשוק העיתונות המקומית, המתווה שוק אוור. חשש אחד לפגיעה בתחרות מתמקד בשוק המקומונים בחיפה, בו פועלים המקומון "כלבו" שמוציאה הוצאת רשת שוקן, המקומון "ידיעות חיפה" שמוציאה הוצאת מגדלור והמקומון "בעיר חיפה" שמוציא לאור מעריב.

¹ראו: החלטה בדבר אישור מיזוג בתנאים - מגדלור הוצאה לאור בע"מ וכל הקדחת בע"מ; 1996 תגבילים עסקיים

במשך שנים רבות מוצאות לאור רשת דיעות תקשורת ורשת שוקן מקומונים. מעריב, עד לאחרונה, הוציא לאור מקומון באזור תל אביב בלבד. ביום 6 בפברואר 1998 יצא לאור הגיליון הראשון של "בעיר חיפה" - מקומון המופץ על ידי מעריב באזור חיפה.

על רקע הוצאת מקומון "בעיר חיפה" בידי מעריב החליטה קבוצת דיעות לאפשר לקוראיה ביום ו' לקבל ללא תשלום נוסף את המקומון "דיעות חיפה", ובתמורה לסכום של 1 ש"ח לקבל את המקומון "כלבו". וזהו ההסדר במתכונתו הישנה. מתכונת זו שונתה לאחר פרסום קביעתי בעמ' 2¹ דיעות המשיכה לאפשר לקוראיה ביום ו' לקבל ללא תשלום נוסף את המקומון "דיעות חיפה"; בנוסף, למנוי "דיעות אחרונות" ביום ו' צורף ללא תשלום המקומון הדומיננטי "כלבו".

שילוב הכוחות בין המתחרים העיקריים הקיימים, "כלבו" ו"דיעות חיפה", ביחס למנויי ידיעות, ושילוב הכוחות בין שניהם לבין דיעות אחרונות, פוגע, או למצער מקים חשש משמעותי לפגיעה, בתחרות בענף וכן במקומון מעריב. כך גם שילוב הכוחות בין דיעות חיפה לבין דיעות אחרונות בקרב כלל קוראי העיתון דיעות אחרונות באזור חיפה. פגיעה זו נגזרת מפשוטם של דברים, שכן במקום להתמודד מול שני מקומונים המתחרים בינם לבין עצמם, לבדם, על לב הקורא, נאלץ מקומון מעריב להתמודד מול חוכה המשולב של כלבו ושל דיעות חיפה ועם כוחו הרב של העיתון ידיעות אחרונות שהוא מוצר שבמונופול.

בנוסף, ההסדרים מוצאים מחשק שחקן מרכזי בתחום זה - דיעות אחרונות, שבהעדר החסו'רים היה מן הסתם מקים מקומון משל עצמו.¹

3.2. פגיעה בתחרות בשוק העיתונות הארצית

קבוצת דיעות היא בעל מונופולין מוכרז בשוק העיתונות היומית. המתחרה המרכזי לידיעות בשוק זה הוא עיתון מעריב. שני העיתונים היומיים מנהלים ביניהם תחרות פעילה בהיבטים של תוכן העיתון, וכן תחרות בהיבטים של פרסום, הגרלות פרסים, חלוקת מתנות, וכיוצא באלה.

ההסדר עליו מתבקש כאן פטור משפר את מצב העיתון היומי דיעות אחרונות. אף לדברי קביצת דיעות עצמה, מאפשר ההסדר לקבוצה להציע לצרכניה, ולצרכנים שבעבר העדיפו את עיתון מעריב, סל מוצרים הכולל את העיתון היומי הדומיננטי (דיעות אחרונות) ואת המקומון דיעות חיפה ללא תוספת במחיר. המנויים מקבלים בנוסף גם את המקומון הדומיננטי כלבו.

מוכן כי אין פגם בגידול תפוצת עיתון דיעות אחרונות בשל עצמו. אילו היתה תפוצת עיתון דיעות אחרונות גדלה בעקבות שיפור איכות העיתון או חוררת מחירו לא היה עלה כלל עניין למערך חסינות על הגבלים עסקיים. אלא מאי, הגידול בתפוצת עיתון דיעות אחרונות אין מקורו בשיפור שערך דיעות עצמו למוצר שהוא מוכר לצרכן או למחירו, הגידול בתפוצת העיתון מקורו בשינוי פעולה בין מתחרים.

¹ ראה: קביעה על פי סעיף 63 - שוק העיתונות בחיפה 1999 הגבלים עסקיים 3002484 ולחלן: "קביעת שוק העיתונות בחיפה".

² להרחבה בנושא הפרדת התחרות המונופולית בהסדרים כגון אלו ראה עמוד 22 לקביעת שוק העיתונות בחיפה.

על חשפעת ההסדר במתכונתו הישנה ומניעת הצורך מר שמואל בצלאל, מנהל החפצה של ידיעות
אחרונות, בתצחיר שהגיש במסגרת חליף מוני 2/96 וכך אמר:

"ידיעות תגיעה להסכם זה במטרה להעניק לקהל קוראיה תבליח אטרקטיבית יותר לנוסח
התחרות הצפויה מצידו של מעריב, המצריך תחל מיום 4.2.98 טיפס מקומי לקוראיו
בחיפה. ואכן, תרומתו של המקומון "כלבו" לעיתון ידיעות אחרונות היא תרומה ניכרת,
שכן מאז תחל צדפו לעיתון, עלתה תפוצת ידיעות באזור חיפה בצורה ניכרת".¹

3.3. הלחל שיתוף הפעולה בין רשת שוקן לידיעות אחרונות, לאזורים אחרים

חשש תחרותי נוסף הגולם בחסדרים, להם מתבקש הפטור: החשש מפני הלחל שיתוף הפעולה
באזור חיפה והשרון בין קבוצת שוקן לקבוצת ידיעות, לאזורים אחרים ולתחומים אחרים.

החשש הוא כי יצירת אינטרס משותף תוביל להפתת התחרות, ולהפתת חאיוס בתחרות, בין
הצדדים, אשר יטו אולי עקב ההסדר לכבד יותר את צרכיו התחרותיים של השני. פעילות
משותפת, ולו בגורח צרה של המרתב התחרותי בו פועלים הצדדים, או אף מחוצה לה, עלולה
להלחל לתחומים נוספים. קיומו של מנגנון לשיתוף פעולה, פגישות בין עובדים, החלפת מידע
עסקי, או החלפת דעות וכדומה, עלולים אף הם להביא לפגיעה בתחרות.²

4. סוף דבר

אשר על כן, תגעי לכלל מסקנת כי אין מתקיימות לגבי ההסכמים אף אחת מחלופות סעיף 14
לתוק. מטעם זה אין חבקשה ראוייה לפטור, ועל הצדדים לפנות לבית הדין להגבלים עסקיים, ללא
דוח לקבלת אישור לחסדרים אם ברצונם לחוסין ולהפעילם.

ד"ר דוד תדמור
חממונה על הגבלים עסקיים

ירושלים, כי באב תשי"ס
21 באוגוסט 2000

¹ הדברים נאמרו בתצחיר מר בצלאל מיום 10.3.98 בחליף מוני 2/96, סעיף 42.

² ראה: קביעה על פי סעיף 43 - חברה הדלק "דלק" הישראלית לשיחוק משותף של מערכת "דלק 2000", 1997, 1177 והגבלים עסקיים 3001363 (במערך 17 לקביעה).

תאריך: 11.1.99
סימוכין: A-725

יריעות אה

in Ahronoth

לכבוד
מר יוסי ורשבסקי
מנכ"ל רשת שוקן בע"מ
תל אביב
יוסי שלום,

הנדון: שיתוף פעולה בחיפח

בהמשך לשיתוף הטלפון שהתקיימה בינינו ביום 10.1.99 אפרט לחלן את הסיכומים שנתקבלו:

1. החסדר הקיים בחיפה יימשך עד 31.1.99.
2. החל מ- 1.2.99 ועד 31.12.2000 יתקיים בחיפה חסדר חדש כדלקמן:
  - א. מניי "יריעות אחרונות" יקבלו חינם את המקומון "כלבו". גליונות העיתון יסופקו לנו על ידכם ללא חיוב כספי מחד גיסא, מאידך גיסא לא נחייב את חשבונכם בגין הפצתם של העיתונים למנויים.
  - ב. אזורי התפוצה בהם תוצע לקוראים התבילה כמפורט בס"ק 2-א' דלעיל יהיו: חיפה, טירת כרמל, עתלית, קרית-טבעון, נשר ותל חנן.
  - ג. ההסדר הנדון יתחדש ב- 1.1.2001 לשנה נוספת אלא אם יודיע אחד הצדדים למשנהו על כוונתו להפסיק אותו לא יאוחר מיום 30.9.2000.

אודה לך אם תאשר בחתימתך את האמור לעיל.

בכבוד רב,

שמואל בן-של
משנה למנכ"ל

הנהלה ומערכת

רח' מרדכי 2, ת.ר. 1

תל אביב 61000

טל 03-6082222

פקס 03-6953950

Management &

Editorial:

2 Mezer St.

P.O.B. 109

Tel Aviv 61000

Tel 03-6082222

Fax 03-6953950

ידיעות אחרונות
Idiot Ahronoth

תאריך: 13.1.99
סימוכין: L-125

לכבוד
מר יוסי ורשביסקי
מנכ"ל רשת שוקן בע"מ
תל אביב

יוסי שלום.

הנדון: שיתוף פעולה באזור השרון הדרומי

בכפר להסכם שת"פ הקיים בחיפה לגבי מקומון "כל-בו", לחלן חסכם שת"פ עם מקומון "צומת השרון".

חיים?

א. מנויי "ידיעות אחרונות" באזור השרון הדרומי יקבלו את המקומון "צומת השרון".
הגיליונות יסופקו על ידם ללא חיוב, ואנו לא נחייב חשבונכם בגין הפצתם למנויים.

ב. אזור ההפצה יהיה תופף לזה של המקומון "על השרון" מרשת "ידיעות תקשורת".

ג. גיליונות "צומת השרון" שיופצו למנויי "ידיעות אחרונות" יכללו את המקומון בלבד. ללא הלוח ("לוח העיר" או אחר) וללא חלקים שאינם נכללים בו כיום.

(אלן רסי סין דגל ין 4 עני הרב גלוג)
לא (ח) אגון אלסו ברלניו (כי)
אודה לך אם תאשר בחתימתך את האמור לעיל.

התחלה והפצת:

רח' מוס 2, ת.ד. 109

תל אביב 61000

טל 03-6082222

פקס 03-6953950

Management &

Editorial:

2 Mozes St.

P.O.B. 709

Tel Aviv 61000

Tel 03-6082222

Fax 03-6953950

בכבוד רב
שמואל בעלזל
משנה למנכ"ל

W

החלטה בעניין פטור מאישור בית הדין להגבלים עסקיים להסדר כובל

הסכם אי-תחרות בין מצפה תת ימי ים סוף בע"מ, כלל תיירות בע"מ ואורי ירדני החזקות בע"מ

לאחר שבחנתי את תניית אי-התחרות, שבין מצפה תת ימי ים סוף בע"מ, כלל תיירות בע"מ ואורי ירדני החזקות בע"מ, הנלווית לעסקת מיזוג בין הצדדים שאושרה על ידי ביום 6.5.99 ושוכנעתי כי תניות אלו מגבילות אופן לא משמעותי את התחרות בעסקים, הריני פוטר, מתוקף סמכותי לפי סעיף 14 לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח 1988-, את הצדדים להסדר מחובת אישור על ידי בית הדין להגבלים עסקיים.

תוקף הפטור לפי המועד הקבוע בתניות אי-התחרות.

נימוקי להחלטה זו נשענים על יסוד בדיקת השוק שנערכה על ידי המחלקה הכלכלית של רשות ההגבלים העסקיים בטרם ניתן אישור לעסקת המיזוג שבין הצדדים, ועל יסוד נוסחה של תנית אי-התחרות. זו מצומצמת לתחום צר ביותר, הן מבחינת היקפה הענייני (אתרי תיירות מסוג "אימייזינג וורלד", כמוגדר בהסכם), הן מבחינת היקפה בזמן ובמקום (העיר אילת, ועד שנתיים לאחר תום ההסכם), והן מבחינת היקף הנסיבות שבהן תחול (רק כזכות שותפות ראשונה לכל אחד מהצדדים בפרייקט דומה של מי מהצדדים). כל אלה העלו כי אין בהסדר כדי להגביל באופן משמעותי את התחרות בעסקים.

החלטתי זו נתונה לערר בפני כבוד אב בית הדין להגבלים עסקיים על ידי ארגון צרכנים, איגוד עסקי או כל הרואה עצמו נפגע מההסדר הכובל אליו ניתן הפטור, בתוך 45 ימים מהיום שבו הומצאה ההחלטה לצדדים להסדר כובל.

הממונה על הגבלים עסקיים

ירושלים, כ"ט באב תשנ"ט

11 באוגוסט 1999

החלטה בעניין פטור מאישור בית הדין להגבלים עסקיים להסדר כובל

הסכם בין לים בע"מ לבין Alberta Trading Co.

לפני בקשה לפטור מאישור בית הדין להגבלים עסקיים להסדר כובל שבין שני גורמים הפועלים בענף הספנות הימית. בסופו של דיון ראיתי לתת להסדר זה פטור כאמור, כמפורט בגוף ההחלטה.

הצדדים להסכם הם חברת לים בע"מ (להלן: "לים") ו-Alberta Trading Co., חברה זרה הרשומה בא"י מרשל, בלא פעילות בארץ (להלן: "אלברטה").

לים היא חברה בת בבעלות מלאה של צים, חברת השיט הישראלית בע"מ. לים עוסקת במכירת צידה לאוניות ובמכירת מוצרים פטורים ממכס לדיפלומטים ולנוסעים. לצורך זה ברשותה הרשאה משלטונות המכס.

צידה לאניות כוללת צרכים תפעוליים (דלק, שמן, מים, חלקי חילוף לאניה), מוצרי מזון וצריכה (לחם, ירקות, פירות, בשר, קופסאות שימורים, שתיה, חומרי ניקוי וכיוצא בזה) ומוצרים פטורים ממכס (סיגריות, משקאות, בשמים, וכיום גם ביגוד, מוצרי ספורט, מוצרי חשמל ועוד). לפי נתוני לים, צידה לאנית מטען היא כעשירית מצידתה של אנית נוסעים.

ההסכם קובע כי חברת לים תעמיד לאלברטה מימון לרכישת אניה בשם Magic 1, המיועדת להפלגות סיור של נוסעים (cruise). בהסכם נקבע כי חלק מהתמורה אותה מקבלת לים בעיסקה זו תינתן באמצעות הבטחת בלעדיות מצד אלברטה לרכוש את כל צידת האניה מלים. הבלעדיות היא "חד-סטריט", דהיינו לים איננה מתחייבת למכור את כל סחורתה לאלברטה.

תניית הבלעדיות מסוייגת באלה:

- מוצרים פטורים ממס תוכל אלברטה תוכל לרכוש מספק חלופי אם השיגה מחירים הנמוכים מאלה שמציעה לים, ובלבד שספק זה עומד בקריטריונים עסקיים נאותים.
- לעניין מוצרים מאפה טריים או צידה דחופה - תוכל לים לרכושם בנמל זר, ובלבד שהכמות הכרחית עד החזרה לישראל.
- סייג נוסף, החל ביחס לכל סוגי הצידה הוא כאשר אין במלאי המוצרים של לים מוצרים שאלברטה מעוניינת בהם, או שלים איננה מעוניינת לספק מוצרים אלה, שאז יכולה אלברטה לרכוש את המוצר מכל ספק.

תקופת ההתחייבות לבלעדיות האמורה היא עד יום 31.12.2002. לפי ההערכה תחל האניה בפעילותה רק בשנת 2000. אלברטה מתחייבת כי הפלגותיה המסחריות יחלו לא יאוחר מיום 1.5.2000.

בצדו של ההסכם נחתם הסכם תיווך בין לים ושלושה יזמים - יובל כספי, אהרון מינגלגרין וי. כספי בע"מ, כולם יחד וכל אחד לחוד, אשר הוביל לעסקה שבין לים ואלברטה, אך איננו מענייני כאן, מה גם שפקע עם חתימת ההסכם שעל הפרק.

לאחר שבחנתי את ההסכם בסיוע המחלקה הכלכלית של רשות ההגבלים העסקיים לא נגלתה בפני פגיעה משמעותית בתחרות כתוצאה מההסכם. אפרט מדוע.

הצדדים להסכם מעריכים כי אנייתה של אלברטה עתידה להוות כ-10%- מסך הפקידות של אניות נוסעים בנתוני 1999 (כ-100 פקידות בשנה מתוך ¹1,000). הואיל והאניה עתידה להתחיל בפעילותה בשנת 2000, בה נמל חיפה צפוי להיות עמוס יותר בשל תיירות סוף האלף, דומה כי נתחה בעוגה זו אף יקטן. אם מחושב חלקה של האניה בכלל אספקת הצידה לכל סוגי האניות, לרבות אניות מטען, יעמוד חלקה על 1% בלבד - צידתן הממוצעת של אניות מטען, קטנה אמנם מזו של אניות נוסעים, כאמור, אך פקידותיהן רבות הרבה יותר.

יתר על כן, בנסיבות אלה, תוכל אלברטה במקרים רבים, ובמיוחד לעניין מוצרים פטורים ממס, לרכוש צידה מספק זול יותר, כך שאין מדובר בבלעדיות מלאה, המוציאה לחלוטין את אלברטה מכלל גורמי הביקוש בשוק שעניינו צידה לאניות. בהתחשב בנפח התנועה אשר האניה Magic 1 צפויה להוות מכלל האניות, לא ראיתי לשלול את אפשרותה של אלברטה לשלם חלק מהתמורה המוטלת עליה באמצעות שווה כסף בדמות תנית הבלעדיות האמורה, ולהזדיל בכך את עלות העסקה מבחינתה.

גם תקופת הבלעדיות - כשלוש שנים (שנתיים ימים ואופציה ללים להאריך את הבלעדיות

בשנה נוספת), משתלבת במסקנה כי לא נגלית כאן פגיעה משמעותית בתחרות בעסקים.

אשר על כן ראיתי ליתן הפטור המבוקש.

החלטתי זו נתונה לערר בפני כבוד אב בית הדין להגבלים עסקיים על ידי ארגון צרכנים, איגוד עסקי או כל הרואה עצמו נפגע מההסדר הכובל אליו ניתן הפטור, בתוך 45 ימים מהיום שבו פורסמה ההחלטה ברשומות.

ד"ר דוד תדמור

הממונה על הגבלים עסקיים

ירושלים, כ"ו באלול תשנ"ט

7 בספטמבר 1999

---

¹ ואולי נכון יותר להעמיד נתון זה על כ-9%- מסך הפקידות, הואיל והאניה איננה פועלת כיום, ויש להוסיף את מספר הפקידות גם לסה"כ הפקידות.

רשות החגבלים העסקיים

פטור מאישור בית הדין להסדר כובל: עסקאות אלסינט בע"מ - Picker International Inc ואלסינט בע"מ - GE Medical Systems

1. מבוא

ביום 19.10.98 נתתי הסכמתי לשני מיזוגים: הראשון בין חברת אלסינט בע"מ לבין Picker International Inc, והשני בין חברת אלסינט בע"מ לבין GE Medical Systems (להלן, בהתאמה: אלסינט, פיקר ו - GE). ענייני של שתי בקשות הפטור חנדונות כאן בכילות נלוות למיזוגים האמורים¹, שמהותן אחת: התחייבות לאי-תחרות מול פיקר ומול-GE (להלן, ביחד: הרושמים), כאשר התחייבות זו חלה הן על אלסינט והן על חברות נוספות המצויות במעלה שרשרת האחזקות באלסינט.

הסדרים כובלים חלולים למיזוג נחוצים לא אחת להשלמתו ולקידום מטרותיו; אף על פי כן, בשלב זה אין הם נבחנים יחדיו, כמקשה אחת. מיזוג ברשות עצמו הוא עומד, וכילותו ברשות עצמן. עדיין חסרים אנו חכרעה כוללת בשאלה מתי יש לראות בהסדרים כובלים חלולים למיזוג וחלולים לביצועו חלק אינטגרלי מעסקת המיזוג עצמו המייתר את בחינתם העצמאית, ויש לבחון אותם בנפרד מאותה עסקה², לא אקבע כאן עמדה בסוגיה עקרונית זו, ואותיר אותה בצריך עיון; משבאה בקשת הפטור חנוכית בפני, אדון בה.

עצם התחייבותה של אלסינט לאי-תחרות כלפי רוכשי קווי חייצור והפיתוח חשונים אינה נחשבת להסדר כובל, אם התחייבות זו היא הכילה היחידה בחסכם, ואם היא מקיימת את התנאים שבחוק. זו הוראתו של סעיף 3(8) לחוק החגבלים העסקיים, לפיו לא תיחשב ככילה - "8) התחייבות של מוכר עסק, בשלמותו, כלפי רוכש העסק שלא לעסוק באותו סוג עסק, כשתחייבות אינה בניגוד לנוהגים סבירים ומקובלים";

ייחודה של בקשת פטור זו בכך שהגורמים המגבילים עצמם בחסכם שלא להתחרות אינם רק המוכרים הישירים של ה"עסק" בו מדובר, אלא גם "הוריהם", "הורי הוריהם", ואף תאגיד בעל החזקות משמעותיות בחורי החורים. בכך מתרחב באופן משמעותי מעגל העסקים המושפעים (וחלולים לחית מושפעים) מתניית אי התחרות; כפי שנראה להלן, בכך יוצא ההסדר מגדר הפטור הטמון בסעיף 3(8) לחוק.

עם זאת, אחר שעמדתי על טיב בקשותיהן של החברות פיקר ו - GE, מצאתי כי הכילות בהן עסקין מגבילות "באופן לא משמעותי את התחרות בעסקים", לפי אמות המידה שנקבעו לפרשנות סעיף 14 לחוק החגבלים העסקיים, התשמ"ח 1988 - (להלן: "החוק").³ על כן החלטתי כי כילות אלה ראויות לפטור. להלן נימוקיי.

¹ ראה החלטות הממונה בתיקים: מזג 2582 ומזג 2576, בהן צוין כי "אישור זה ניתן לבקשת חמיזוג ואין בו משום מתן הכשר או אישור, מבחינת דיני החגבלים העסקיים, לכל פעולה אחרת זולת ביצוע חמיזוג לבדו... אין באישור זה משום חיתר או מתן פטור לכל כבילה שבחסכם חמיזוג".

² לאחרונה נדונה תניית אי-תחרות בפסק דין של בית המשפט העליון, ושם פרש הפטור שבסעיף 3(6) כחל ממילא גם על תניית אי התחרות שנלוותה לעסקה, שנתפסה כדרושה לקיום תכלית העסקה. העובדות הצריכות לשאלת הזיקה בין פסק הדין ונסיבותיו לבין נסיבות ענייני לא חובאו בפני, אך נראה כי מדובר בשני נושאים שונים: האחד - תחולת סעיף 3(6) לחוק על תניית אי-תחרות הנלווית לעסקה, והשני - תחולת הוראת הפטור שבסעיף 3(8) (יחא רוחבה אשר יחא) על הוראה הכובלת תחרות עתידית מצד גופים חשורים, במידה זו או אחרת. לאלה חמבצעים בעצמם את העסקה. ראה: רע"א 2059/98

וולטה ייצוב קרקע בע"מ נ' P.R.S. מדיטריני בע"מ, טרם פורסם.
3 לפרשנות סעיף 14 לחוק ראה, לדוגמא: החלטת הממונה על אי מתן פטור בפרשת אנרגית תמזרח
התיכון (טרם פורסם); ותח"ע 1393 בגק אדנים למשכנתאות בע"מ ואח' נ' המועצה הישראלית לצרכנות
(טרם פורסם); ערר 1/97 איסכור שירותי פלדות בע"מ ואח' נ' הממונה על החגבלים העסקיים ואח'
(טרם פורסם).

רשות החגבלים העסקיים

---

2. מפת דרכים

1. מבוא 1
  2. מפת דרכים 1
  3. המיזוגים, הכבילות ונלוות להן וחשפעתן על התחרות 1
    - 3.1 אלסינט 1
    - 3.2 עסקת אלסינט - פיקר 1
    - 3.3 עסקת אלסינט - GE 1
  4. האם חל סעיף 3(8) לחוק על חברות במעלה שושרת האחזקות? 1
    - 4.1 הטעם לפטור הקבוע בסעיף 3(8) לחוק 1
    - 4.2 טענת מבקשי פטור זה 1
  - (א) חפרשנות הראויה להוראות סעיף 3 לחוק - מצמצמת 1
  - (ב) אין ליתן לחוראת סעיף 3 פרשנות מרחיבה 1
  - (ג) פטור גורף לכבילות של גופים קשורים אינו מוצדק לגופם של דברים 1
    - (i) המבחן 1
    - (ii) הדין המשווה באירופה 1
    - (iii) ודין המשווה בארה"ב 1
  5. בחינת חסוגיה בפריסת סעיף 14 לחוק 1
  6. משך תמיית אי התחרות 1
  7. סוף דבר 1
-

רשות ההגבלים העסקיים

3. המיוזגים, הכבילות הנלוות להן והשפעתן על התחרות

1.3 אלסינט

אלסינט היא חברת ישראלית שעיסוקה פיתוח⁴, ייצור ומכירת טורקי חדמיה רפואית בשטחים חמפורטים להלן, ומתן שירותים למכשירים אלה. חטיבות הייצור של אלסינט נחלקות כך:

1. טומוגרפיה ממוחשבת - CT (Computed Tomography) - מכלול רנטגן המסתובב סביב הגוף הנבדק ומגבש פלט המעובד במחשב לתמונה תלת-ממדית של הגוף.

2. חדמיה בתחודה מגנטית - MRI (Magnetic Resonance Imaging) - קבלת תמונה באמצעות מחשב על ידי שימוש בשדות מגנטיים חזקים וחומוגניים ובתכונות מגנטיות של גרעיני אטומים שונים בגוף המייצרים אותות הניתנים למדידה.

3. רפואה גרעינית - NM (Nuclear Medicine) - שיטה המבוססת על גילוי קרינת גאמא הנפלטת מחומרים רדיו-פרמצבטיים חמוזקים לגוף; בעזרת מערכות אלקטרואופטיות נבנית מפת התפלגות של החלקיקים, היכולה לספק מידע על האיברים הנבדקים.

לאלסינט חטיבה נוספת, אשר על פי המידע שנמסר לנציגי הרשות קטנה היא ופחות משמעותית, הפועלת בתחום מכשירי הממוגרפיה.

היקף המכירות של אלסינט בשנת 1997 היה כ- 303 מליון דולר, חרווח חנקי היה כ- 0.7 מליון דולר,⁵ ושווי שוק החברה ליום 28.10.98 היה כ- 180 מליון דולר.⁶

2.3 עסקת אלסינט - פיקר

את חטיבת ה- CT של אלסינט רכשה במלואה, במסגרת המיזוג שאושר, חברת פיקר הבריטית,⁷ העוסקת גם היא במערכות להדמיה רפואית. כאמור לעיל מיזוג זה אושר; אנו, עניינו בחסדר הכבל בין הצדדים, חבא לידי ביטוי בתניית אי התחרות שבסעיף 5.14 לחוזה בין הצדדים. בסעיף זה התחייבו אלסינט, אלביט חדמיה רפואית בע"מ,⁸ אלביט החזקות רפואיות בע"מ,⁹ ואלרון תעשיה אלקטרונית בע"מ (להלן, בחתומה: "אלביט חדמיה", "אלביט החזקות" ו"אלרון"),¹⁰ שלא להתחרות בפיקר ואף למנוע מכל תאגיד אחר בשליטתם מלהתחרות בפיקר, לתקופה בת ארבע שנים - בכל הנוגע לעיסוק בפעילות ייצור או מכירה של מוצרים או שירותים מן הסוג אותם מכרה אלסינט לפיקר, ולתקופה בת שנתיים - בכל הנוגע להעסקת עובדי חטיבת ה- CT של אלסינט. וכך נאמר בהסכם בין הצדדים:

Agreement Not To Compete

a) Seller, EMI, EMH and Elron understand that Purchaser shall be entitled to) protect and preserve the going concern value of the Business ... therefore, seller, EMI EMH and Elron shall not, and shall cause any entity controlled by them not to, directly or indirectly

i) for a period of four years after the Closing Date, engage in activities or) businesses, or establish any new businesses, that are substantially in competition with ...the world wide Business as conducted or operated by Purchaser

ii) for a period of two years after the Closing Date, perform any action, activity or course of conduct that is substantially detrimental to the Business or its business reputation, including (A) soliciting, recruiting or hiring any employees of the Business...¹¹

חיקף התניה תוחם: ראשית, פורט כי החסדר נועד - to protect and preserve the going...
 ט, "concern value of the Business to the extent permitted by law", החסדר סווג
 באופן המאפשר לאלסינט, אלביט חדמיה, אלביט החזקות ואלרון להשתמש במכשירי CT לצורכי עבודתם
 השוטפת במתן שירותים קליניים - the use of CT Scanners as part of their business of
 providing clinical services...¹³ וכן לפתח, ליצור, לשווק או לתת שירותים במכשירי חדמיה
 רפואית ככל שאינם מכשירי CT.

3.3 עסקת אלסינט - GE

GE רכשה מאלסינט, בחסכם מיום 17.11.98, את שתי החטיבות המשמעותיות הנותרות של החברה: חטיבת
 MRI וחטיבת ה-NM. בתחום ה-MRI נרכשו פעילות המחקר, הפיתוח, ההרכבה, המלאי, ההפצה,
 השיווק והשירות בארץ ובעולם, ובתחום ה-NM נרכשו פעילות ההפצה, המלאי, השיווק והשירות בארץ
 ובעולם. 14 לאחר המיזוג הנוכחי תמשיך אלסינט לייצר, קבלת משנה, חלפים ומרכיבים למערכות MRI
 עבור GE, ולמערכות בתחום ה-NM עבור אלג'מס.

במזכר הסכמה נפרד מחסכם הרכישה (EMI/EMH Letter Agreement) הורחבו התחייבויות אלסינט וחולו
 גם על אלביט חדמיה ואלביט החזקות, באופן שחברות אלה לא יתחרו ב-GE בתחומים הנמכרים במשך 5
 שנים. תקופה קצרה מזו (שנתיים ימים) נקבעה לאי-תחרות בכל הנוגע להעסקת עובדי החטיבות
 הנמכרות.

4 חברת אלסינט - מקבוצת דיסקונט השקעות, וחיא מוחזקות בידי חברת אלרון. לפירוט שרשרת החזקה
 ראה הערה 9 להלן.

⁵ Elscint 1997 Annual Report, p. 18.

⁶ ע"פ נתוני הבורסה ליום 28.10.98.

7 חברת פיקר היא חברה בת בבעלות מלאה של GEC Inc. מקבוצת General Electric Company p.l.c.
 הבריטית. אין קשר בין קבוצה זו לבין קבוצת G.E. האמריקאית.

8 המכונה בחוזה EMI - Elbit Medical Imaging.

9 המכונה בחוזה EMH - Elbit Medical Holdings.

10 אלרון מחזיקה בכ- 40% מאלביט חדמיה, אלביט חדמיה מחזיקה ב- 100% מאלביט החזקות
 ובאמצעותה, בכ- 55% מאלסינט.

¹¹ Section 5.14 of the Asset Purchase Agreement between Elscint Limited, an Israeli
 (company ("seller"), and Picker International, Inc., a New York corporation ("purchaser").

¹² שם.

¹³ שם.

14 על פי הנתונים שהובאו בפנינו על ידי הצדדים, פעילות בתחומי המחקר, הפיתוח וההרכבה של
 חטיבת ה-NM נמכרו כבר ב- 1997 לחברה ישראלית בשם אלג'מס המצויה בחזקות אלסינט ו-GE
 בחלקים שווים. עסקה זו לא היתה בפנינו ואין אנו מביעים דעה כאן על נפקותה וחיבטיה באספקלריה
 של חוק התגבלים העסקיים.

רשות ההגבלים העסקיים

4. האם חל סעיף (8)3 לחוק על חברות במעלה שרשרת האחוזות?

כל הנוגע לאי התחרות שאלסינט התחייבה לו, הגעתי לכלל מסקנה כי חלה הוראת סעיף (8)3 לחוק; מגבלות שנטלה על עצמה אלסינט עולות בקנה אחד עם מגבלות סעיף (8)3 ולכן באות בגדרו.

זאת, הועלתה בפני בהקשר פטור זה טענה עקרונית, כי הפטור שבסעיף (8)3 חל לא רק על החברה היא צד ישיר לעסקה אלא גם על צדדים קשורים ואפילו רחוקים למדי. נדרשתי לכן לשאלה האם חלה יראת הפטור שבסעיף (8)3 לחוק גם על תניות אי התחרות שהתחייבו בהן אלביט חדמיה, אלביט חזקות ואלרון, ואשר מגבילות אותן כלפי חברות הרוכשות (פיקר ו - GE) מחתחרות בשוק סורקי חדמיה הרפואית¹⁵.

ס הוראת הפטור חלה כאמור, חרי שסעיף 2 לחוק אינו חל, ואין כל צורך בקבלת פטור להתחייבויות לה מכוח חוראת סעיף 14 לחוק; מאידך, אם הוראת הפטור שבסעיף (8)3 אינה חלה על הגופים קשורים באלסינט אלא רק עליה עצמה, יש טעם בדיון מכוח חוראת סעיף 14 לחוק. על רקע זה בא ויין שלחל, בפרשנות חוראת סעיף (8)3 לחוק.

1.4 הטעם לפטור הקבוע בסעיף (8)3 לחוק

פטור הקבוע בסעיף (8)3 לחוק, המתיר למוכר עסק בשלמותו להתחייב כלפי רוכש העסק שלא לעסוק אותו סוג עסק, כשההתחייבות אינה בניגוד לנוהגים סבירים ומקובלים, נועדה לאפשר לרוכש עסק שלמותו ליחנות ממכלול הנכסים (מוחשיים ולא-מוחשיים) אותם רכש במסגרת העסקה, ולחזקניק לרוכש אחר כי מכלול נכסים זה לא ייפגע בשוויון מייד לאחר ביצוע העסקה בגין תחרות מצד המוכר¹⁶. חרות מצד המוכר, בעסק שזה עתה מכר, אינה עולה בדרך כלל עם נהגי מסחר מקובלים; היא עלולה גוע בשטף העסקאות ובניידות בעולם המסחר. תמריציהם של גופים עסקיים להתייעל באמצעות יזוגים ורכישות ייפגעו בנסיבות אלה. אך טבעי הוא, כי רוכש העסק יבקש להבטיח עצמו מפני וצאה קשה זו, באמצעות תניות אי-תחרות. תניות אי-תחרות משרתת בנסיבות אלה גם את ענייניו של מוכר: התחייבות שלא להתחרות מעלה את שווי הממכר, ומאפשרת למוכר לקבל ערך גבוה יותר מורטו.

טיב לבטא סוגיה זו השופט Taft בפרשת United States V. Addyston Pipe & Steel Co.:

It was of importance, as an incentive to industry and honest dealing in trade, that after a man had built up a business with an extensive good will, he should be able to sell his business and good will to the best advantage, and he could not do so unless he could bind himself by an enforceable contract not to engage in the same business in such a way as to prevent injury to that which he was about to sell.

זו בקליפת אגוז הרקע לפטור הקבוע בסעיף (8)3 לחוק.

2.4 טענות מבקשי פטור זה

ענו בפניי חמבקשות כי עלי לראות את הפטור הקבוע בסעיף (8)3 לחוק כחל לא רק על החברה הנמכרת אלסינט - אלא גם על החברה השולטת בה (אלביט החזקות), על החברה הסבתא השולטת בחברה האם ולביט חדמיה), ועל בעלת החחוזקה הדומיננטית בחברה הסבתא - (אלרון). לגישות, תגיטו של הפטור בסעיף (8)3 מחייב לראותו כחל לא רק על כבילות שצד לחן החברה הנמכרת, אלא גם על כבילות שצד זן כל החברות שבמעלה שרשרת האחוזות מעלית. לטענת חמבקשות, התחייבות מצדן שלא להתחרות חברות הרוכשות (פיקר ו - GE) אינה כבילה חבאה בגדרי החוק, בחיותה נחוצה לביצוע העסקה בדיוק י: שהתחייבות מוכר העסק עצמו נחוצה לכך. לטעמן, למרות העובדה לפיה לשון סעיף (8)3 עניינה מוכר עסק" בלבד, ועל-פי לשונו אין הסעיף חל על חברות שבמעלה שרשרת האחוזות, יש ליתן לסעיף יחיות מרחיבה יותר ולפרש את סעיף (8)3 כחל גם על כל החברות המצויות במעלה שרשרת האחוזות,

של חיו חן ישות אחת.

ין דעתי כדעתן. אבאר טעמי.

(א) פרשנות הראויה לחוראות סעיף 3 לחוק - מצמצמת

אשר חל סעיף 3 לחוק על הסדר כובל - הסדר הפוגע בתחרות בעסקים - יש לכך תוצאה רחבה ובוטח. יענין 3 לחוק מקים חזקה חלוטה לחוקיות כל הסדר כבא בגדרו - חוקיות per se מכוח החוק, חפוטרת עול החוק כל הסדר כובל ותהא פגיעתו בתחרות קשה ככל שתהא. את שפטור מכוח סעיפיו הקטנים של עיף 3 לחוק כלל לא ניתן לבחון בחיבת הפגיעה בתחרות. תוצאה זו קשה היא, ויש לכן לנחוג פרשנות סעיפיו הקטנים של סעיף 3 משנה זהירות. יש למקד את חלוטות סעיף 3 לאותם מקרי גרעין זם סבר מחוקק כי ראויים הם, מבחינת עניינית, לפטור.

ך אין משום חידוש, וכבר נקבע בעבר כי פרשנות סעיפים אלה תהא מצמצמת. עמד על כך בית הדין זגבלים עסקיים עת פירש אחד מסעיפיו הקטנים של סעיף 3 לחוק:

ש לזכור כי עניין לנו בחריג שנועד להסיר את תחולת החוק מעל הסדרים שבמהותם הנם הסדרים זגבלים את התחרות, וככאלה פוגעים בטובת הציבור. לכיך, יש לפרש חריג זה בצמצום" 18
(זהדגשה חוספה)

"טענה לפיה יש ליתן לחוראה מתוראות סעיף 3 פרשנות מרחיבה, אינה עולה בדרך כלל עם הדין יצוי, 19 ואין לראותה כחלק מן הדין המצוי.

(ב) אין ליתן לחוראות סעיף 3 פרשנות מרחיבה

ז אלמלא כך נקבע, כי ראוי לפרש את חוראות הפטור שבסעיף 3 לחוק פרשנות מצמצמת, בוודאי שלא יתח כל אפשרות לנקוט לגביהן פרשנות מרחיבה דוגמת זו שמציעים המבקשים כאן. יש לזכור כי יתחולת פטור שבסעיף 3 על הסדר כובל אין משמעו כי החסדר אינו בר ביצוע. כל משמעות ודבר יא שאותו הסדר ייבחן בפריזמת חוראות סעיף 2 לחוק; אם יימצא כי פגיעתו של החסדר בתחרות אינה שמעותית - יינתן לו פטור מכוח סעיף 14 בידי הממונה, ואם יימצא כי טובת הציבור מחייבת ישורו חרף פגיעתו בתחרות - יינתן לו אישור מכוח סעיף 9 בידי בית הדין. כך, בעוד שפרשנות רחיבה לפטורים שבסעיף 3 משמעה חוקיות per se, תהא פגיעתו של הסדר בתחרות קשה ככל שתהא, חרי אי-הכללתו בהוראות סעיף 3 עדין מותרת אפשרות נכבדה לאשרו ולנחוג לפיו.

וצאנו, אם כן, כי פרשנות מצמצמת נדרשת לחוראות סעיף 3 לחוק; ואף אם לא היתה - פרשנות רחיבה בוודאי אינה מוצדקת.

(ג) פטור גורף לכבילות של גופים קשורים אינו מוצדק לגופם של דברים

טעם לדחיית פרשנות המבקשות כאן אינו רק טכני, ואינו מעוגן רק בהגיונו הכללי של פרשנות סעיפים הקטנים של סעיף 3 לחוק; גם לגופם של דברים אין לקבל את גישת המבקשות, אשר טענו תחולה רחבה של הפטור שבסעיף 3(8) לפי אמת מידה טכנית שעיקרה זיקת בעלות לתאגיד שביצע את נסקה 20.

(i) המבחן

עובדה לפיה בין שני גופים קיים קשר של בעלות או קשר של שליטה אינה בחכרח מקימה, כשלעצמה, וקח כי תגוף האחד רשאי לתגביל עצמו בתחרות בגין עסקה שעשה תגוף האחר. גם אין משמעה בחכרח לשני תגופים חירות לפגוע בתחרות בפועל או בכוח ביניהם. 21 כאשר נבא לבחון תגבלה בתחרות ין גופים קשורים (לרבות - כפי שבענייננו - תגבלה שלא לתחרות, שנטלה על עצמה תחרות-אם בגין זקה שבצענה תחרות-בת), נבחן את מערכת הקשרים הכלכליים בין התאגידים שנתנה בפועל ביניהם, וכן ז המצבים שיצרו התאגידים כאשר לאותה מערכת קשרים כלכלית כאשר במקד עומד מבחן זה: האם ימת ותוצגת זחית אינטרסים בין התאגידים קשורים, הפועלים לקידום אינטרסים כלכליים משותף?

זח שנים ארוכות כך הדין תנוחג בישראל; הוא בא לכלל ביטוי עוד בפסק הדין בעניין תעשיות לקט-כימיות (פרוטארוס) בע"מ 22 באותו ענין קבע בית הדין להגבלים עסקיים (בגלולו דאז) כי

על התאגידים שהייתה ביניהם קשר (כנות, תחרות וחברות), ייראו כיחידה כלכלית אחת, אם לגבי

זר אותו מוצר קיימים בין שני התאגידים אינטרסים זהים, תאגיד אחד נשלט בידי התאגיד האחר
 יני התאגידים פועלים לקידום אינטרס כלכלי משותף" 23. או-אז תיוחס זהות כלכלית לתאגיד שולט
 ותאגיד נשלט, למרות המסך המשפטי הקיים ביניהם. אמנם, העובדה כי תאגיד אחד הוא בעליו - אולי
 ף בעליו היחיד - של תאגיד אחר, עשויה להצביע על כך כי לשני התאגידים אינטרסים זהים, אולם
 ויבות העניין עשויות בחולט להיות הנחה זאת. לדוגמא, כאשר שתי חברות מתחרות זו בזו, אף אם
 אחת בעלת האחרת או שתייהן באותה בעלות, ברור שאין להם אינטרסים כלכליים זהים, והן יראו כשתי
 וידות נפרדות לעניין דיני החגבלים העסקיים. חזקה לאי-זהות אינטרסים תקום גם כאשר שני
 אגידים קשורים מציגים עצמם ככאלה שאין ביניהם זהות אינטרסים. נסיבות העניין הן שכתבנה את
 סיווג לפי מבחן קיומו והצגתו של אינטרס משותף בין תאגידים קשורים, 24

אובן, כאשר בחר אשכול חברות לגרום לכך כי התאגידים הפועלים במסגרתו גם לא יתחרו אחד בשני,
 : לא יקיימו שונות באינטרסים הכלכליים ביניהם, וגם לא יציגו עצמם כלפי חוץ כמתחרים זה בזה,
 קבו דיני החגבלים העסקיים אחר אותו מצב דברים. אינני רואה צורך לקבוע כאן קו תוחם ברור
 תי יבואו נסיבות אלה בגדר חוראות סעיף 3 לחוק, או מתי יהא בהן כדי להצדיק "חרמת מסך"
 גורך ייחוס חבות או אחריות, או לצורך שלילתן לעניין סעיף 2 לחוק או לעניין אחר. 25 דיני
 זגבלים העסקיים מאפשרים לאשכול חברות לבחור לנהל ענייניו בזהות אינטרסים בין התאגידים
 שונים המנויים על שורותיו ולחציג דברים אלה כחזוייתם בפני צדדים שלישיים. ברוח זו התבטא
 ית הדין לחגבלים עסקיים בעניין פרטורס:

גין לחניח שבחוק חנועד לעודד תחרות... יתעלם מחחוקק מהמציאות הכלכלית במשק המודרני וממעמדו
 ל הגורם השליט בתשלובת כלכלית (קונצרן) ליתן חוראות לגופים בתוך התשלובת" 26.

ם כן, המבחן חנוחג בדין הישראלי, מחייב בכל מקרה בחינה פרטנית של נסיבות העניין - של
 צדדים עצמם בינם לבינם, ובמקום בו רלוונטי הדבר - של הרשויות הרלוונטיות. בחינה מהותית של
 מבנה הקונצרני מתחייבת בכל מקרה בו עולה השאלה האם מסך האישיות המשפטית מייצג נאמנה את
 לחות הכלכלית - קרי כי בחברות נפרדות ועצמאיות עסקינן הן בכלי והן בתוכנו - או שמא מאחורי
 בלי חנפרד ניצבים זהות אינטרסים, מטרה משותפת, ניהול משותף, זהות המוטב מחפעילות הכלכלית
 רמטרים מקבילים אחרים.

שתי זו זו מתיישבת עם דיני החגבלים העסקיים בארץ ובעולם תבחנים את הפגיעה בתחרות בעסקים,
 וך בחינה מהותה הכלכלית של כל פעולה להבדיל מצורתה הפורמלית. כך נקבע לא אחת בחחלטותיי
 קודמות. 27

זר בעיני כי בסיבות אלה אין מקום בדין הישראלי לאמירה כוללת, כי כבילה שנוטל על עצמו
 אגיד המוכר את עסקו, ניתן לחחלח באופן אוטומטי וללא בחינה גם על החברה האם שלו ואף על
 רשרת השליטה שמעליה. ממילא, אין כל מקום לפרש את חוראת הפטור שבסעיף 3(8) לחוק גם על
 ברות המצויות בשרשרת השליטה שמעל לתאגיד שהוא צד ישיר לעסקה:

גין אנו חושבים שעצם חיתום של תאגידים תברח וחברת בת או חברות אחיות, מחייב מאליו את
 זסקנה, שיש לראות תאגידים כאלה בכל הנסיבות כגוף אחד לכל דבר ועניין" 28.

באן, מתן פטור או אישור לחברה האם או לחברות שמעליה בשרשרת השליטה, לכבול עצמן באותו הסדר
 ' נכבל התאגיד שהוא צד ישיר לעסקה, ייעשה רק לאחר בדיקה פרטנית של מרקם היחסים בין
 תאגידים השונים והאופן בה חוצג, לרבות השאלה עד כמה שלובים ענייניו הכלכליים של תאגיד אחד
 זלה של האחר. בחחזקת המניות בתאגיד אחר אין די. לפי פסק דין פרטארוס, זהות העניינים בין
 ברה שולטת לנשלטת אינה אוטומטית:

זטרת החוק היא למנוע פגיעה בחופש התחרות, ועל כן השאלה תהיה תמיד אם עסקאות בין חברות לבין
 ברות בגות או חברות שלובות, נעשות במסגרת של תחרות חופשית, בתנאי שוק ומתוך שיקולים
 נמאיים" 29.

ל פי עקרונות פסק דין פרטארוס נדרש פטור או אישור להסדר הפוגע בתחרות בין תאגידים קשורים,
 שר מבחן זהות האינטרסים והצגתם אינו מתקיים לגביהם.

יין האירופי נפסק כי סעיף 85 לאמנת רומא לא יחול על פעילות אנטי-תחרותית המתרחשת בין חברת
 ס לבין חברת בת, כאשר החברה הבת נטולת עצמאות כלכלית וחופש פעולה ומבצעת בעיקר את מדיניות
 זרמה האם; לפי דין האירופי, לצורך דיני התחרות יש לראותן כאורגן אחד ולא לחתחשב במסד
 התאגדות שביניהן אם המסד נטול תוכן כלכלי:

Where the subsidiary does not enjoy any real autonomy in determining its course of
 action on the market, the prohibitions laid down by Article 85(1) may be considered to
 be inapplicable in the relationship between it and the parent company with which it
 forms one economic entity.³⁰

נפסק שם כי לעניין הרמת מסך ההתאגדות נדחים דיני התאגידים, המאפשרים התאגדויות שונות
 פרדות לחברות, מפני דיני התחרות שלפיהם ראוי להתעלם מן ההתאגדות הנפרדת ולראות בחברות
 שונות חברה אחת, אם מבחינה כלכלית הן מהוות ישות אחת:

Therefore, for the purposes of the application of the competition rules, the unified
 conduct on the market of the parent company and its subsidiaries takes precedence over
 the formal separation between those companies as a result of their separate legal
 personalities.

אם חברה נת אינה נחנית משום מידת אמיתית של עצמאות כלכלית, ופעולותיה מוכונות בידי
 חברה האם, ניתן וצריך יהיה לראות בשתי החברות ישות כלכלית אחת. מבחן זה תואם היטב את הגישה
 ננקטה בפסיקה הישראלית לפני קרוב לעשור שנים: חברה אחת נחשבת כשולטת באחרת, באופן חמביא
 יאיתן כישות כלכלית אחת, אם היא מנחה בפועל את כל פעולות החברה הנשלטת, כמתואר לעיל.
 עניין זה, "אין נפקא מינה אם המדובר הוא בשליטה ישירה של חברה בחברת בת לבין שליטה עקיפה
 ל חברה באמצעות חברת בת שלת, ..., ובלבד שיוכח, כי אותה חברה פועלת בפועל על פי הנחייתה של
 חברה השלטת בקונצרן".³²

ד נפסק באירופה, כאשר לחחלת סעיף 85 לאמנת רומא על פעולות שבין חברה אם ובת, כי החזקת האם
 בת במידה שהיא "far short of a majority interest" אינה מצדיקה ראיית החברה האם והחברה הבת
 שות כלכלית אחת. י כן, לדוגמא, נפסק במקרה ספציפי כי החזקה של החברה האם ב - 25% בחברה
 ת אינה מספקת לחחלת דין השליטה המהותית, ועל כן נחולו דיני התחרות על היחסים ביניהן ולא
 או אותן כישות כלכלית אחת:

In the present case, it must be observed that the control which Arbed exercised over
 BStG corresponded to its percentage holding in the capital thereof, namely 25.0%
 which falls far short of a majority interest. It must be concluded that such a holding
 does not justify the conclusion that Arbed and BStG belonged to a group within which
 they formed an economic unit with the result that an agreement between those two
 undertakings restricting competition would not be caught by Article 85(1) of the
 Treaty.

(iii) הדין המשוער בארה"ב

דין בארצות הברית התפתח לאורך השנים בסוגיה זו. שם, עד שנת 1984, היתה ההלכה כי תיאומים
 יש בהם כדי לחגביל תחרות, הנעשים בין חברה אם לבין חברה בת, מהווים עבירה על חוראות סעיף 1
 - Sherman Act, גם במקרים בהם שלטה חברה אחת באחרת שליטה מלאה. בני המשפט ראו באותם
 קרים בחברה השולטת ובחברה הנשלטת ישויות נפרדות עקב מסד ההתאגדות שחצץ ביניהן, ותיאום
 נטי-תחרותי ביניהן - גונה ונפסל. בחלק מן המקרים בהן בית המשפט שם רק את דבר קיומו של מסד
 תאגדות בין החברות, ומבלי שבחן נסיבות אחרות ראה תיאום ביניהן כבלתי חוקי.³⁶ במקרים אחרים
 זן בית המשפט פרמטרים נוספים מלבד מסד ההתאגדות, לרבות האם פעלו החברות באופן עצמאי ובלתי
 לוי, וכן כיצד הציגו עצמן החברות לקהל היעד שלהן - האם כחברות מתחרות או כחברות המשתפות
 נולה וחותרות להשגת אותו יעד כלכלי.³⁷ לשון אחר, בחלק מן המקרים הוחלה האחריות באופן
 וטומטי ובמקרים אחרים נבחן האינטרסים הכלכליים בין החברות על מנת לקבוע האם תיאום ביניהן

לח כדי הפרת חוראות חוק ההגבלים העסקיים שם.

בשנת 1984 נקבעה הלכה לעניין שיתופי פעולה בין חברה אם לחברה בת שבעלותה המלאה: בפסק הדין בעניין "Copperweld corp. v. Independence Tube Corp." נפסק כי אין לראות פעולות ותיאומים חוזרים להיות אנטי-תחרותיים בין חברה אם לבין חברה בת כהפרה של סעיף 1 ל-Sherman Act, אם כל מניות החברה הנת מוחזקות בידי החברה האם:

the coordinated activity of a parent and its wholly owned subsidiary must be viewed... as that of a single enterprise for purposes of 1 of the Sherman Act. A parent and its wholly owned subsidiary have a complete unity of interest. Their objectives are common not disparate; their general corporate actions are guided or determined not by two separate corporate consciousnesses, but one. They are not unlike a multiple team of horses drawing a vehicle under the control of a single driver.³⁹

לכת Copperweld נשענת בעיקרה על אותם יסודות של הדין האירופי: מידת זהות האינטרסים שבין חברה האם לחברה הבת. החידוש שבפסק היה כי בית המשפט קבע שם, כעניין שבדין, שבין חברה אם וחברה בת המצויה בבעלותה המלאה (100% מכל הזכויות בנאגיד) קיימת זהות אינטרסים, מכוחה יש "אות את שתי החברות כישות אחת לצורכי חוק ההגבלים העסקיים שם.⁴⁰

A parent and its wholly owned subsidiary have a complete unity of interest... With or without a formal agreement, the subsidiary acts for the benefit of the parent, its sole shareholder. (ההדגשה חוספה)⁴¹

ז זאת, רק בהתקיים מצב דברים זה של בעלות מלאה לגמרי, אין צורך לבחון את נסיבות העניין: ופן בכדי לקבוע האם יש בהסדר בין חברה אם לחברה בת משום הפרה של חוראות הדין. כך ציין בית המשפט שם כי:

We limit our inquiry to the narrow issue squarely presented: whether a parent and its wholly owned subsidiary are capable of conspiring in violation of sec. 1 of the Sherman Act. We do not consider under what circumstances, if any, a parent may be liable for conspiring with an affiliated corporation it does not completely own.⁴²

ז במקומות נוספים באותו פסק דין שם בית המשפט דגש על מידת העצמאות החברה הבת, בבחון את "יקיות מערכת היחסים בינה לבין החברה האם. חמסכת העובדתית בפסק הדין מלמדת שחברת Regal, ברה בת של Copperweld, פעלה במשך ארבע שנים כמחלקה בתוך Copperweld, בטרם הוטאגדה כחברה בת שליטתה המלאה. בית המשפט ציין כי בנסיבות המקרה אין דבר המצביע על חבדל משמעותי בין נולותיה של חברת Regal כמחלקה וכחלק מאותה אישיות משפטית, לבין פעולותיה כחברה בת בשליטה לאה:

Nothing in this record indicates any meaningful difference between Regal's operation as a division and its later operations as a separate corporation.⁴³

כן, אפילו בפסק דין זה, בו נקבעה ההלכה באשר לזהות העניינים שבין חברה אם לבין חברה בת שליטתה המלאה, בתן בית המשפט גם נסיבות העניין לגופן, ורק לאחר בחינתן הגיע לכלל החלטה. יית המשפט באותו עניין ובנסיבותיו לא ראה באיגודה של מחלקה בתאגיד לכלל חברה בת כיצירת גוף נל מהות משלו ואינטרסים כלכליים מובחנים משל עצמו, אלא ככסות מורמלית שיסודו בשיקולים גמתי ניהול יעיל, תכנון מס, וכדומה:

A corporation has complete power to maintain a wholly owned subsidiary in either form. The economic, legal, or other consideration that lead corporate management to choose one structure over the other are not relevant to whether the enterprise's conduct seriously threatens competition. Rather, a corporation may adopt the subsidiary form of organization for valid management and related purposes.⁴⁴

יית המשפט ממשיך בהתייחס לחברה בת בבעלות מלאה:

If antitrust liability turned on the garb in which a corporate subunit was clothed parent corporations would be encouraged to convert subsidiaries into unincorporated divisions.⁴⁵

סיבות אלה ראה בית המשפט בפעולות החברה האם והחברה הבת כפעולות ישות אחת, הנבדלות מפעולות

תואמת של שתי חברות עצמאיות. בית המשפט ציין כי מסקנתו יכולה לפטור מדיני החגבלים העסקיים
 גם לחייב בהם בחתום להלכות המונופולין:

An unreasonable restraint of trade may be effected not only by two independent firms acting in concert; a single firm may restrain trade to precisely the same extent if it alone possesses the combined market power of those same two firms.⁴⁶

לכת *Copperweld* פותחה בבתי משפט בערכאות נמוכות, הורחבת, והוחלה גם על סיטואציות אחרות; אך
 בפסקי דין מאוחרים הושם דגש על קיומה של זהות אינטרסים בין החברות הקשורות, כבסיס להחלת
 לכת *Copperweld*. כך, למשל, בפרשת *Ohio Bell Tel*, לא ראה בית המשפט בשתי חברות אחיות בשליטה
 לאה של חברת האם כחברות נפרדות ועצמאיות:

Here we have two subsidiaries which are wholly owned by the same parent and are likewise
 not separate enterprises⁴⁷ (החדגשה חוספה)

גרשה אחרת, *Paolo Gucci*, דובר בשתי חברות אחיות באותה בעלות. חברות אלה פעלו בשני שווקים
 אוגרפים נפרדים, ועל כן לא נחזו להיות מתחרות זו בזו. עובדה נוספת אותה הדגיש בית המשפט
 יתה זהות מנהלי החברות: נשיא חברת *Goccio Gucci* מר *Maurizio Gucci*, כיהן גם כיו"ר חבר
 מנהלים בחברת *Gucci Shops*:

The Complaint in this case alleges that Guccio Gucci and Gucci Shops are under common ownership, that all of the shareholders of Guccio Gucci are beneficial owners of all of the shares of Gucci Shops, and that Maurizio Gucci effectively controls the business of both companies. Accepting these allegations as true for purposes of this motion to dismiss, Guccio Gucci and Gucci Shops are, in light of Copperweld and its progeny, incapable of conspiring with each other as a matter of law.⁴⁸ (החדגשה חוספה)

שובה בעיני הדרך בה הגיע בית המשפט לכלל החלטה: העובדה שהחברות היו בבעלות משותפת היוותה
 ניני בית המשפט תנאי הכרחי - אך לא מספיק - למסקנה אליה הגיע, והוא בהן גם את נסיבות
 עניין הספציפיות בכדי לקבוע האם קמה בנסיבות אלו עניין זהות אינטרסים בין שתי החברות
 זו אכן חדין גם בימים אלה. לדוגמא, בפסק דין אשר ניתן לאחרונה בעניין *Direct Media*, עמד
 בית המשפט שם על אמות המידה אותן יש לבחון עת הם נדרשים להכריע בשאלה האם פועלות חברות
 שורות כגוף אחד, או שמא עניין לנו בפעילות מתואמת של שני גופים נפרדים. בית המשפט
 אמריקאי מונה מספר אמות מידה כאלה, ובחן האינטרסים והמטרות של כל חברה, וזאת מקבלי החלטות
 חברה, וזאת המוטב מהפעילות הכלכלית של כל חברה:

To determine whether the conduct is unilateral or a concerted effort by conspirators courts will consider a variety of factors. These factors include the interests and objectives of each company, the significant decision makers, and who will receive the benefit of the activity. < Copperweld, 467 U.S. at 769, 104 S.Ct. at 2740, 81 L.Ed.2d at 642⁴⁹ (החדגשה חוספה)

יכומה של נקודה זו: הן בדין האירופי, הן בדין האמריקאי,⁵⁰ והן בדין הישראלי, אין כלל
 מחייב להכיר בזכות הנפרדת של חברות קשורות ואין כלל המונע הכרה כזאת, אלא נדרשת בחינה של
 ויבות העניין או פטור ספציפי חסוב אחרת. לכן יכול שיקום הסדר סביל בין חברות אחיות ובין
 חברה אם לחברה בת, ויכול שייקבע כי בין גופים קשורים כאלה לא קם הסדר כאמור - הכל תלוי
 נסיבות המקרה. ניתן גם להכיר ביישות משפטית נפרדת או להתעלם ממנה גם בחקשרים אחרים, לרבות
 וגיות של מונופולין ושל מיווגים.

פטור שבסעיף 3(5) מקים בדין הישראלי חריג ספציפי להסדרים בין חברה אם לחברה בת; אולם בכל
 נר המקרים תיבחנה נסיבות העניין בכדי לקבוע האם מתקיים מבחן זהות האינטרסים שתואר לעיל.⁵¹
 ובה כי ככל שמידת הבעלות וחשליטה בין חברות קשורות גדולה יותר, כך יקל הנטל לחראות כי
 בהן זהות האינטרסים ביניהן מתקיים - אך בחינה של נסיבות העניין עשויה בתחלת להזים הנחה
 'את, למשל כאשר שתי חברות קשורות מתחרות זו בזו, או מציגות עצמן כישויות הפועלות באופן
 נמאי זו מזו.⁵² או כאשר קמה שונות בין חברות קשורות באשר לזהות בעלים או נושים או
 ניותיהם המשליטה על מידת זהות האינטרסים ביניהם, וכיוצא באלה.

וצאת הדברים כי לעניין דיני החגבלים העסקיים יש להתעלם מקיומו של מסך משפטי, החוצץ בין
 חברה אם לבין חברה בת או בין חברות בנות, רק לאחר בדיקה פרטנית "על פי מהות הפעולות

עיסקיות" של החברות, ⁵³ ולאחר בדיקת כל מערכת הקשרים הכלכליים שנחגו בפועל בין החברות, כל לה אינם עולים בקנה אחד עם החלח גורפת של סעיף (8)3 דוגמת זו המבוססת כאן. ההסדרים זובלים שתוארו לעיל אינם פטורים מכוח חוראת סעיף (8)3 לחוק, ויש לבחון במשקפי סעיף 14 לחוק אם ניתן להעניק פטור מהחובה לפנות לבית הדין ולבקש אישורו להם.

1 כלפי פיקר התחייבו אלביט הדמית, אלביט החזקות, ובנוסף - אלרון, באי-תחרות; כלפי GE תחייבו אלביט הדמית ואלביט החזקות בלבד.

1 לפרשנות המונח "רוכש עסק בשלמותו" ראה ע"א 6222/97, טבעול (1991) בע"מ נ' מדינת ישראל זח', דינים עליון, כרך נ"ד, 10. כאמור שם, "עסק בשלמותו" עשוי להיות גם חלק נפרד ומובחן ל מעסק רחב יותר.

1 United States V. Addyston Pipe & Steel Co., 85 F. 271, 280

1 תח"ע 1393 בנק אדנים למשכנתאות בע"מ ואח' נ' המועצה הישראלית לצרכנות, פסקה 20.5, טרם ירסם.

1 השווה: רע"א 2059/88 וולטה ייצוב קרקע בע"מ נ' P.R.S. מדיטריין בע"מ (טרם פורסם), גנין פרשנות תכליתית לסעיף (6)3 ככזה הכולל לא רק את תקופת החסכם אלא גם שנה לאחרית. גרחק רב בין פרשנות זו לבין עמדת המבקשות כאן, וראה להלן.

2 לעיל, אף מדובר בענייננו בזיקת בעלות חלקית (55%), או אף מוגבלת מאד (40% באותם 55%).
2 זאת, כמפורט להלן יפה הדיון הנערך כאן גם למקרים אחרים בהם שיעורי החזקה גבוהים יותר.
2 האמור כפוף כמובן לחוראת הפטור שבסעיף (5)3 לחוק. ראה הדיון להלן.

2 עח"ע (י-ם) 1/89, תעשיות אלקטרו-כימיות (פרוטארום) בע"מ נ' הממונה על הגבלים עסקיים, פ"מ שנ"ב (3), 190.

2 שם, עמ' 198. ההדגשה חוספה.

2 בסעיף (5)3 יצר המחוקק חריג רחב יותר, ומבני באופיו, וחוא פטור מעולו של סעיף 2 לחוק תקשוריות בין חברה אם לחברה בת (ורק אותן, כפי שברור גם מהגיונם של דברים וגם מתולדות חקיקה) בכל מקרה בו רמת החזקות החברה האם בחברה הבת עולה על 50%. כאשר חריג רחב זה חל, ין צורך להידרש למבחנים שפורטו לעיל; אולם כאשר הוא אינו חל, יחולו מבחנים אלה. איני נדרש אן לשאלת פרשנות סעיף (5)3 ורוחבו, ואין לי צורך לקבוע עמדה בשאלה מה תרכב מכלול הזכויות זאגיד שצריך להיות מוחזק בידי החברה האם בשיעור של מעל 50% כאמור על מנת שיחולו חוראות עיף (5)3 לחוק. אמנם בדברי החסבר להצעת החוק שביסוד סעיף (5)3 נאמר כי - "חקשר בין חברה אם לבנותיה הוא קשר טבעי מבחינה כלכלית ובמסגרתו קשה לעמוד בדרישה להימנע מתיאום פעולות. יאה שאין לראות בחברה ובנותיה, שביניהם קיים הסדר כובל, צדדים שונים חמגבילים בתיחם תחרות לא יש לראותן כגוף אחד..." (הצ"ח 1647, חתשמ"ד, עמ' 39, בעמ' 44), אולם חוראה זו רחבת יד תר מאשר המבחן שנקבע בפסיקה ושצוטט לעיל, ואף רחבת יד יותר מאשר הגישה בשיטות משפט אחרות. יא בכדי צמצם המחוקק את החוראת המקבילה לסעיף (5)3 בחוק החגבלים העסקיים, חתשי"ט - 1959. וכח הפסיקה הישראלית המפורשת וחפסיקה הזרח המשווה, וחשיקולים הכלליים המפורטים בהחלטת זו אשר לפרשנות חוראות סעיף 3 לחוק, אין להקיש מרוחב מבחנו של סעיף (5)3 ביחסים שבין חברה אם זברה בת על פרשנות חוראות סעיף (8)3 או על מבחנו הכולל של הדין הישראלי בסוגיה הכללית נדונה כאן, מקום בו הפטור הסטטוטורי חספציפי אינו חל.

2 בכל מקרה, ברור בעיני שעצם קיום נסיבות כאלה יחוזה שיקול חשוב למתן פטורים שונים זאגידים מכוח סעיף 14 לחוק.

2 תערה 21 לעיל, ע"מ 196.

2 ראה לעניין זה החלטת הממונה בעניין רכישת מניות נחושתן על ידי מר גרשון זקלינד, החגבלים עסקיים (כרך א', חוצאת ועד מחוז תל אביב - יפו של לשכת עורכי הדין בישראל, תשנ"ח) 113,

11; החלטת הממונה בעניין מיזוג בפועל של החברות גולקל 1992 בע"מ וצובר חברה למסחר בע"מ.

2 שם, עמ' 196.

- 2 בחינה בהתאם לנסיבות העניין נהוגה גם בחקשרים מקבילים אחרים בדין הישראלי. היטיב לבטא את כב' חשופט חשין, בדונו במושג השליטה בעולם הבנקאות בפרשת מדינת ישראל ואח' נ' בנק יסקונט לישראל בע"מ (ע"א 1186/93, פ"ד מח(5), עמ' 353, 336): "לא הרי 'שליטה' כחרי וליטה", ואין דין 'שליטה' המיוסדת על החזקת 15 אחוז מכוח ההצבעה - שליטה המושגת מפאת פיזורן רחב של חמניות - כדין 'שליטה' ב- 85 אחוז מכוח ההצבעה. ולא הרי המחזיק בחמישים ואחד חוזים ממניות הבנק - וחוא בעל ה'שליטה' בבנק - כחרי המחזיק בשבעים ושישה אחוזים מן חמניות בעניין פרוטארום (בעמוד 196): "חמבתן נראה, איפוא, כמבתן על פי מחות הפעולות העסקיות, אור חקשר המשפטי שבין חתאגידים חקשורים בעסקאות אלה... כך נקבע... שחזקה היא, שחברה וחברת ז שלה מחוות יחידה כלכלית אחת, אם חברת חבת, אינה מחליטה על חתנחגותה בשוק באופן עצמאי אלא בצעת בכל חנושאים המחתיים את החוראות חניתנות לה על ידי החברה האם".
- 3 judgment in case affaire 52-69 J. R. Geigy AG v Commission of the European Communities [1972] ECR 0787-0842, para.4.
- 3 judgment in Case C-73/95 P. Viho Europe BV v Commission of the European Communities [1996] ECR I-5457, para.50. לענין זה ראה גם judgment in Case T- 141/89 Trefileurope Sales Sarl v Commission of the European Communities [1995] ECR II-079.
- 3 לעיל, בעמ' 200.
- 3 Judgment in Case T-141/89 Trefileurope Sales Sarl v Commission of the European Communities [1995] ECR II-0791, para.12.
- 3 Ibid. para. 129.
- 3 ראה לדוגמא: (United States v. Citizens & S. Nat'l Bank, 422 U.S. 86, 116-17 (1975).
- 3 (Perma Life Mufflers, Inc. v. International Parts Corp., 392 U.S. 134, 141-42 (1968).
- 3 ראה לדוגמא: Columbia Metal Culvert Co. v. Kaiser Aluminum & Chem. Corp., F. 2d 20 (9th Cir. 1954).
- 3 33-3 (d Cir3) שם דגל בית המשפט ב: 'Viability of the Intra-Enterprise Conspiracy' Theory (as Applied to Separately Incorporated Entities (p. 3).
- 3 (Thomsen v. Western Elec. Co., 680 F.2d 1263, 1266 (9th Cir. 1982).
- 3 (U.S. 752 (1984 467).
- 3 (Copperweld Corporation v. Independence Tube Corporation, 104 S.Ct. 2731, 2741 (1984).
- 3 גנין זה ראה גם (Paolo Gucci v. Gucci Shops, Inc. 651 F. Supp. 194 (1986).
- 4 אך ראה להלן. בפועל נבדקו גם נסיבות העניין שם.
- 4 שם, בע"מ 2741 - 2742.
- 4 שם, בע"מ 2739.
- 4 שם, בע"מ 2743.
- 4 שם, בע"מ 2742.
- 4 שם, 2743.
- 4 שם, בע"מ 2743.
- 4 (Directory Sales Mgmt. Corp. Ohio Bell Tel. Co., 833 F.2d 606, 611 (6 Cir. 1987).
- 4 (Paolo Gucci v. Gucci Shops, Inc. 651 F.Supp. 194, 197 (1986).
- 4 (Direct Media Corp. v. Camden Telephone 989 F. Supp. 1211, 1216. (1997).
- 5 בכפוף לחלכת Copperweld, אם נתעלם מהעובדה שבית המשפט שם בחן את נסיבות העניין לגופן.
- 5 כאמור, אינני מביע עמדה כאן באשר לפרשנות הראויה לסעיף (5) לחוק.
- 5 מבחן שנקט בארצות הברית במספר פסקי דין שלפני Copperweld ... ..
- 5 מובן שאין בכך לשלול את תחולת סעיף (5) לחוק, מקום בו הוא חל על-פי לשונו.

23/10/00

http://199.203.151.161/vol001/503/002/503002415.htm

ישות ההגבלים העסקיים

5. בחינת הסוגיה במריזמת סעיף 14 לחוק

במקרה הנדון, לאחר בחינת שליטתן של אלביט הדמיה, אלביט החזקות ואלרון באלסינט, וחסיבות הצריכות לעניין, הגעתי למסקנה כי מתקיימים תנאי סעיף 14 לחוק, חיינו כי התקשרותם של חתאגידים המצויים בשרשרת השליטה מעל אלסינט באותו חסדר כובל בו מחויבת אלסינט, פוגעת (אם בכלל) באופן "לא משמעותי" בתחרות בעסקים. מסקנתי כי יש טעם רב לדרישת פיקר, ואין פגיעה בתחרות כתוצאה מדרישה זו, לפיה חמבקשות לא יתחרו בפיקר בתחום ה- CT, ושל (ולדרישת) GE שאלביט חדמיה ואלביט החזקות לא יתחרו בה בתחום ה- MRI וח- NM, בתנאים שפורטו לעיל.

שוק סורקי ההדמיה הרפואית נשלט בעולם בידי חמש חברות-ענק דומיננטיות: טושיבה, היטאצ'י, ג'נרל אלקטריק, סימנס ופילפס. זהו שוק בעל היצע כלל עולמי, ובארץ פתוח השוק ליבוא. בשוק ה- CT מהווה נתח השוק של אלסינט 6% בלבד מכלל השוק העולמי, לעומת נתח השוק של פיקר המהווה 14%. נתח השוק של אלסינט בתחום ה- MRI הוא 2%, ובתחום ה- 8 - NM. ההיצע העומד בפני חמבקש לרכוש סורק הדמיה מסוג זה או אחר הוא היצע כלל עולמי, והיצע זה רחב ומגוון ופתוח לתחרות שתמשך לשרור בענף. החברות שמעל אלסינט בשרשרת השליטה כלל אינן עוסקות בתחומים אלה, במנותק מאלסינט, ומחתחייבותן שלא לעשות כן בפרק הזמן הרלוונטי אין פגיעה משמעותית בתחרות. חברות אלה מוכרות את עסקיהן של אלסינט בתחום זה מתוך כוונה ברורה שלא לעסוק בו בעתיד הנראה לעין.

כך, שכלול הזיקה בין החברות, עם יתר הנסיבות הרלוונטיות, מביאני לכלל מסקנה כי מתקיימים תנאי סעיף 14 לחוק ההגבלים העסקיים באשר לבקשת הפטור כאן.

רשות להגבלים העסקיים

6. משך תניית אי התחרות

סעיף 5.14 לחוזה בין אלסינט לפיקר קובע תקופה של 4 שנים בכל הנוגע לאי-תחרות בתחומי הפעולה שנרכשו, ותקופה של שנתיים בכל הנוגע להעסקה מחודשת של עובדי חטיבת ה-CT של אלסינט. מזכר החסכמה בין אלביט חדמיה ואלביט החזקות לבין -GE קובע תקופה של 5 שנות אי-תחרות בתחומים הנמכרים, ותקופה של שנתיים בנושא העסקת העובדים. אני מוצא את פרקי הזמן הנזכרים סבירים בהתחשב בסוגיה הרלבנטית - שוק שבו קיים יתרון בידע וטכנולוגיה, וכן בהתחשב בשווי העסקה היקפה.

גם עיון בדין האירופי מלמד שפרק זמן בן חמש שנים נקבע כפרק זמן סביר לתנייה כגון דא, כאשר המכירה כוללת העברה של goodwill ושל knowhow כאחד, ושל שנתיים כאשר המכירה כוללת העברה של goodwill בלבד. בלשון סעיף 2 לחלק A בפרק השלישי של ה-Commission Notice Regarding Restrictions Ancillary to Concentrations:

With regard to acceptable duration on competition, a period of five years has been recognized as appropriate when the transfer of the undertaking includes the goodwill and knowhow, and a period of two years when it includes only the goodwill.⁵⁴

על בסיס האמור לעיל החלטתי לעשות שימוש בסמכותי שבסעיף 14 לחוק, ולפטור את ההסדרים שפורטו לעיל מחובבה לבקש לחם אישור בית הדין להגבלים עסקיים.

רשות ההגבלים העסקיים

7. סוף דבר

בתוקף סמכותי לפי סעיף 14 לחוק אני פוטר את חברת פיקר מקבלת אישור בית הדין להגבלים עסקיים בכל הנוגע לתניית אי התחרות בינה לבין אלרון, אלביט חדמיה ואלביט החזקות. כמו כן אני פוטר את חברת GE מקבלת אישור בית הדין להגבלים עסקיים לתניית אי התחרות שעליה הסכימה עם אלביט חדמיה ועם אלביט החזקות.

פטור זה יתקיים לגבי אלרון כל עוד תהיה היא בעלת השליטה המהותית באלביט חדמיה, בהיותה בעלת חמניות הגדולה ביותר בחברה זו. בחתום לסעיף 15 לחוק נתונה החלטת זו לערר בפני אב בית הדין להגבלים עסקיים על ידי הרואה עצמו נפגע ממנה, איגוד עסקי או ארגון צרכנים.

ד"ר דוד תדמור
חממונה על הגבלים עסקיים

ירושלים, ח' שבט, חתשנ"ט
25 בינואר 1999

**הודעה על מתן פטור לשידורי קשת בע"מ, רשת חברת תקשורת
וחפקות (1992) בע"מ וטלעד אולפני ירושלים בע"מ מחחובה
לקבל את אישור בית הדין להגבלים עסקיים לחסדר כובל ביניהן**

בהתאם לסמכותי לפי סעיף 14 (א) של חוק החגבלים העסקיים, התשמ"ח - 1988, הריני לחודיע על החלטתי לפטור את שידורי קשת בע"מ ("קשת"), רשת חברת תקשורת וחפקות (1992) בע"מ ("ירשת") וטלעד אולפני ירושלים בע"מ ("טלעד") מהצורך בקבלת אישור בית הדין להגבלים עסקיים להסדר הכובל ביניהן הנובע מההצעה חמשותפת למכרז שערכה ההתאחדות לכדורגל בישראל, מההסכם שנערך בין הזכיינים לבין ההתאחדות בעקבות הזכייה במכרז, ומתהסכם בין החברות בינן לבין עצמן, מיום 20 באוקטובר 1994, בדבר אופן שידור משחקי כדורגל במהלך שלוש שנות הזיכיון.

ואלה נימוקי החלטתי:

העובדות השייכות לעניין

1. בחודש מאי 1994 העמידה למכירה ההתאחדות לכדורגל בישראל ("ההתאחדות") זיכיון בלעדי לצלם, להקליט, לערוך ולשדר בטלוויזיה את משחקי הליגה הלאומית, גביע הטוטו וגביע המדינה לתקופה של שלוש שנים שתחילתה בעונת המשחקים 94/95 וסופה בעונת המשחקים 96/97. רשת, קשת וטלעד ("הזכיינים") הגישו הצעה משותפת למכרז וזכו בו. בעקבות הזכייה במכרז נחתמו שני הסכמים - תאחד, הסכם בין הזכיינים לבין ההתאחדות לכדורגל בישראל; והשני, הסכם בין הזכיינים בינם לבין עצמם. שני ההסכמים עוסקים באופן שידור משחקי הכדורגל במהלך תקופת הזיכיון.
2. ביום 12 באפריל 1995 קבעתי כי ההצעה חמשותפת של הזכיינים, כמו גם ההסכם בין הזכיינים בעקבות זכייתם במכרז, וההסכם בין הזכיינים לבין ההתאחדות לכדורגל בישראל מחוויים, כל אחד בעומדו בוד, ובפרט בעומדם כמקשה אחת, חסדר כובל (לחלן - "הקביעה").
3. על הקביעה חוגשו עררים לבית הדין להגבלים עסקיים (עררים 4, 5, 6 / 95). לאחר הגשת העררים באו הזכיינים בדברים עם רשות החגבלים העסקיים. הסברתי לזכיינים כי ייתכן שחיה ניתן לפטור, בתנאים מסוימים, את הסדר הרכשה המשותף של זכויות השידור של משחקי כדורגל מחצורד בקבלת אישורו של בית הדין להגבלים עסקיים. לאחר דיון בתנאים בהם ניתן היה ליתן פטור כאמור, החליטו הזכיינים למשוך את ערריהם מבית הדין, לתקן את ההסכם ביניהם ולהגיש לי בקשה למתן פטור מהצורך בקבלת אישור בית הדין להסדר הכובל החדש. ואכן, ביום 14 במרץ 1996 חוגשה בקשת פטור על ידי שלושת הזכיינים בהתאם לחוראות סעיף 14 של חוק ההגבלים.
4. לנוכח חתיקונים המהותיים אשר חוכנסו בהסכם בין הזכיינים ומחטעמים שיפורטו לחלן החלטתי לפטור את החסדר הכובל בין הזכיינים מהצורך בקבלת אישור בית הדין.

הטעמים למתן הפטור

5. כפי שעולה מהקביעה, החסדר חבול במקורי הורכב משני חסכמים. חסכם אחד הוא חסכם בין שלושת הזכיינים לבין ההתאחדות בו הוענק זיכיון השידור של משחקי כדורגל לשלושת הזכיינים צוותא חדא. החוזה השני היה חסכם בין הזכיינים מיום 20.10.94 אשר הסדיר את היחסים ביניהם בעקבות החסכם עם ההתאחדות.
6. הזיכיון נשוא החסכם עם ההתאחדות הוא זיכיון בלעדי לצלם, להקליט, לערוך ולשדר בטלוויזיה את משחקי חליגה הלאומית, גביע הטוטו וגביע המדינה לתקופה של שלוש שנים. הזכיינים רכשו יחדיו את הזכות לשדר בטלוויזיה, במהלך שלוש שנות הזיכיון, מספר פעמים בלתי מוגבל את משחקי חליגה, גביע הטוטו וגביע המדינה. כן רכשו הזכיינים זכות לשדר בשידור ישיר סוגי משחקים שונים. הזיכיון לא חייב את הזכיינים לשדר בעצמם את המשחקים. ההתאחדות העניקה לזכיינים זכות להעביר את זכויות השידור של משחקים, בין בתמורה ובין שלא בתמורה, לכל גורם אחר שחוא בין בארץ ובין בחו"ל.
7. בקביעה ציינתי שלא היתה כל מניעה חוזית או עסקית לכך שאחד מתזכיינים ירכוש לבדו את זיכיון השידור של משחקי כדורגל לתקופה של שלוש שנים, יצלם בעצמו במהלך אותם שלוש שנים את משחקי הכדורגל ויחליט האם לשדר את כל משחקי הכדורגל בעצמו (כאשר יום השבת שייך ליחידת השידור של הזכיון) או האם להעביר זכויות שידור שונות לאחד מחגופים המשרים האחרים (הזכיינים האחרים, רשות השידור או חבבלים).
8. בשים לב לעובדות אלו מצאתי כי ההחלטה על חגשת הצעה משותפת למכרז אשר ערכה ההתאחדות וההתקשרות המשותפת עם ההתאחדות חס בגדר הסדר כובל. כן קבעתי כי הסדר השידור של שידורי הכדורגל בתקופת הזיכיון, הנזר מהחסכם בין ההתאחדות לבין הזכיינים ומהסכם בין הזכיינים בינם לבין עצמם, עלול להפחית את התחרות בעסקים בין הזכיינים בינם לבין עצמם ובינם לבין צדדים שלישיים ובכך הוא נופל בגדרם של סעיפים 2(א), 2(ב), 2(ג) ו- 2(ד) לחוק.
9. בקביעה הראיתי כי הסדר השידור המשותף מפחית באופן משמעותי את התחרות בין הזכיינים במספר היבטים. ראשית, הוא מקנה לזכיינים כוח מונופסוני בענף שירותי ההפקה. כוח זה עלול היה לגרום לפגיעה באיכות שירותי החפיק ובפלורליזם התוכני הנובע מריבוי יוצרים ואומנים. שנית, החסדר המשותף מפחית את התחרות בשידור תכניות כדורגל ותכניות ספורט בין הזכיינים הואיל ונקבע בו כי כל רווח מפרסום בשבת במהלך שנת שידור, העולה על 1 מליון דולר, יחולק שווה בשווה בין הזכיינים. שלישית, התעורר חשש מחלחול התאום בשידור משחקי כדורגל לתחומים משותפים אחרים של הזכיינים. חששתי כי ההתארגנות בתחום שידורי הכדורגל תקל על תאום מחירים ועל גיבושם של שאר הסדרים כובלים בענף השידור הטלוויזיוני וענף מכירת פרסומות טלוויזיוניות.
10. ראוי להדגיש כי החשש מפני החסדר חבול היה רב הואיל והתחרות בענפי השידור, החפיק והפרסומות בשנת פעילותו הראשונה של הערוץ השני היטיבה עם הציבור. הזכיינים עצמם עמדו על כך שנוצר שוק תחרותי הפועל לטובת הצופים כאשר התחרות בין הזכיינים מעלה את הערוץ השני כולו לפסגה. נאמר אף שהשנה הראשונה לתפעול הערוץ המסחרי בישראל, אשר התאפיינה בתחרות רבת, הוכיחה את נחיצותו של הפיצול בין הזכיינים שהרי פלורליזם בשידור הוא מאבות השיטה הדמוקרטית. אחד מתזכיינים אף הדגיש כי פיצול הערוץ בין שלושת זכיינים הוא אחד מסודות ההצלחה הואיל והוא מחייב את כל אחד מהמנחלים של הזכיינים למאמץ

גדול. למותר לציין כי התחרות בין הזכיינים מצאה ביטוייה גם בענף הפרסום בטלוויזיה ומנעה היווצרות מונופולין בענף זה.

11. בשים לב לתוצאותיה הברוכות של התחרות בענפים השונים התעורר חשש כבד כי חשפעתו של ההסדר הכולל בדבר שידור משחקי כדורגל תהיה אם כן רעה. חשש זה הוביל לקביעה. ויודגש: החששות התחרותיים אשר עורר ההסדר המקורי חייבו לדעתי אי מתן אישור לתפעלת הסדר גם על ידי בית הדין להגבלים עסקיים, כאמור בסעיף 9 של חוק ההגבלים. ההסדר המקורי פגע בטובת הציבור ולא חיתח בו תרומה כלשהי לאחד מהעניינים המפורטים בסעיף 10 לחוק.

12. על הקביעה חוגשו, כאמור, עררים. לאחר הגשת העררים באו בדברים הזכיינים עם רשות ההגבלים העסקיים. בסיומם של אותם דיונים החליטו הזכיינים להכניס מספר תיקונים מהותיים בהסדר ביניהם. מצאנו כי חכנסת התיקונים שיפורטו להלן יגרמו לכך שניתן יהיה לקבוע שהסדר השידור של משחקי כדורגל, הנובע מרכישת זכויות השידור מההתאחדות לכדורגל ומההסכמים הנוגעים אליו, כבר איננו מגביל באופן משמעותי את התחרות בעסקים בין הזכיינים.

13. שלושה תיקונים מהותיים הוכנסו בהסכם בין הזכיינים מיום 20 באוגוסט 1994. מצאנו כי התיקונים נותנים מענה לחששות התחרותיים המפורטים בקביעה. ואלת התיקונים.

14. התיקון הראשון הוא בסעיף 3.2 להסכם. סעיף 3.2 להסכם המקורי קבע כך:

3.2" מבלי לגרוע מן האמור לעיל, מתחייב כל צד כי בעת היותו

הזכייין המשדר יבצע את הפעולות הבאות:

3.2.1 יצלם יקליט וישדר את משחקי הכדורגל ותוכניות הכדורגל במלואם או בחלקם, במועדים ובהיקף כאמור בהסכם ההתאחדות.

3.2.2 יעביר את התשלומים בגין זכויות השידור לידי ההתאחדות במועד כפי שנקבע בהסכם עמה."

סעיף 3.2 החדש קובע כי:

3.2" מבלי לגרוע מן האמור לעיל, מתחייב כל צד כי בעת היותו

הזכייין המשדר יבצע באופן עצמאי וללא תאום ישיר או

עקיף עם זכייין אחר את הפעולות המתחייבות מתוך הסכם ההתאחדות."

15. התיקון בנוסח סעיף 3.2 מבטיח, אם כן, שהתאום בין הזכיינים יצטמצם אך ורק לרכישת זכויות השידור של משחקי כדורגל. במהלך השנה בה זכויות השידור מוענקות לזכייין פלוני עליו לעשות את כל המלאכות הכרוכות בקיום ההתחייבויות מתוך ההסכם עם ההתאחדות (צילום, הקלטה, עריכה, שידור של משחקי כדורגל ושאר ההתחייבויות המפורטות בהסכם בין הזכיינים לבין ההתאחדות) לבדו ללא כל תאום עם זכייין אחר. כך, למשל, בשנה בה רשת היא הזכייין המשדר את משחקי הכדורגל היא איננה זכאית להיעזר בשרותי החפפה של טלעד או קשת לצורך צילום "המשחק המרכזי" או המשחקים המשניים המצולמים בשבת כלשהי. על פי הדוגמא, רשת גם איננה זכאית להיעזר בשרותי העריכה של טלעד או קשת כמו גם בשרותי ההקלטה ושאר אמצעי החפפה השונים אף אם ניתן לרוכשם מקשת או טלעד.

התיקון גם מבטיח כי הזכיינים לא ירכשו כוח מונופסוני בענף שירותי החפפה הואיל ורכישת אמצעי החפפה תעשה עבור שנה מסוימת בלבד ועל ידי זכייין אחד בלבד.

16- הנח כי כן, תיקון סעיף 3.2 צמצם את החשש מחלחול התאום בין הזכיינים לענפים המשותפים האחרים ומרכישת כוח מונופסוני על ידי הזכיינים.

17. התיקון השני הוא מחיקת סעיף 3.3 של ההסכם המקורי. כזכור, סעיף זה קבע כי כל רווח מפרסום בשבת במהלך שנת שידור, העולה על 1 מליון דולר, יחולק שווה בשווה בין הזכיינים (ראה סעיף 62 לקביעה). סעיף 3.3 הומר בסעיף 4 להסכם החדש. סעיף 4 עוסק אך ורק בחלוקת תמורת הרכישה שיש להעביר להתאחדות. הוא אינו עוסק בחלוקת רווחים לאורך שלוש שנים כפי שהיה בהסכם המקורי. הסעיף גם קובע כי התמורה תחולק על פי יחס קבוע מראש - כל זכין התחייב לשלם להתאחדות סכום כספי מדויק בלא תלות ברווחיו בשנת השידור.

18. הנח כי כן, התיקון האמור ממזער את החששות שהובעו בסעיף 62 של הקביעה. כלומר, הואיל וחוסרה התניה אשר קבעה כי כל רווח מפרסום בשבת במהלך שנת שידור, העולה על 1 מליון דולר, יחולק שווה בשווה בין הזכיינים, החשש שמא שני הזכיינים שאינם הזכיינים המשדרים בשנה מסוימת עלולים להימנע מלהתחרות בזכין המשדר בתחום תכניות כדורגל, מוזער באופן מהותי.

19. התיקון השלישי הוא מחיקת הדיבור "ללא הסכמה מפורשת ובכתב של הצדדים האחרים" מסעיף 3.6 להסכם המקורי. תיקון זה נועד אף הוא למזער את חתלות ההדדית בין הזכיינים בנוגע לשידור משחקי כדורגל וממזער אף את החשש מחלחול התאום מתחום שידורי הכדורגל לענפים משותפים אחרים של הזכיינים.

19. אכן, תהסדר העומד לפני עדיין חסדר כובל הוא. ההסדר פוגע בתחרות בין הזכיינים. בפרט מטרידה הוועדה המשותפת לזכיינים ולהתאחדות. אולם, בשים לב לכך שהוועדה עוסקת אך ורק בנושאים טכניים-מקצועיים של שידור המשחקים ולנוכח התיקונים שתוכנסו בהסכם המקורי ניתן לאומר שההסדר איננו מגביל באופן משמעותי את התחרות בעסקים. התיקונים הרי נותנים מענה לשלוש הפגיעות בתחרות אשר פורטו בקביעה.

אשר על כן החלטתי לעשות שימוש בסמכותי הקבועה בסעיף 14 לחוק החגבלים ולחעניק לזכיינים פטור כאמור בהחלטה זו.

על החלטתי זו ניתן לערער לבית הדין לחגבלים עסקיים בתוך 30 ימים כאמור בסעיף 15 של חוק החגבלים העסקיים.

ד"ר יורם טורבוביץ
חממונה על הגבלים עסקיים

היום ד-ניסן-תשנ"ו
24-מרץ-96

תצהיר

אני הח"מ עמוס שוקן נושא ת.ז. 8145450 לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. הנני מבעלי השליטה ברשת שוקן בע"מ ונותן תצהירי זה בתמיכה לבקשתה לאישור הסדר כובל, המוגשת לכב' בית הדין להגבלים עסקיים (להלן: "הבקשה").
2. המבוא, סעיפים 1 - 10, 12, 13, 14 (ג)(3), 14 (ג) סיפא ו- 19 (ג) לבקשה נכונים.
3. סעיפים 11, 14 (א), 14 (ב), 14 (ג)(1), 14 (ג)(2), 15 - 17, 19 (א), 19 (ב), 19 (ד), 19 (ה), 19 (ו), 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27 ו- 28 לבקשה נכונים למיטב ידיעתי ואמונתי מתוך הכרותי רבת השנים את ענף העתונות המקומית והארצית.
4. הנני מצהיר שהמסמכים המצורפים לבקשה הם הנכונים ושמלבדם אין כל מסמך אחר הקובע את ההסדר או הנוגע לו.
5. והנני מצהיר כי זה שמי, זו חתימתי, ותוכן תצהירי אמת.

עמוס שוקן

הנני מאשר בזה כי ביום 14/11/2008 הופיע בפני, ליאור ויגנסקי, עו"ד, משד' רוטשילד 15, תל-אביב, מר עמוס שוקן, נושא ת.ז. מס. 8145450, ולאחר שהוזהרתי כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר נכונות תצהירו זה וחתם עליו בפני.

ליאור ויגנסקי, עו"ד
LIOR VIGNANSKI, ADV.

ליאור ויגנסקי, עו"ד
מס' רשיון 21260